

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

א/4605 | תג מס 13

משרד רווחה

יוסף מדיני

ארה"ב

26/1/88 - 30/1/88

תיק מס'

13

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: א-4605/13

מזהה פריט: R00035xh

כתובת: 2-111-2-4-7 תאריך הדפסה: 10/08/2020

כ י פ ס ה ב י ק

סגירות / וושינגטון

דף מהוה דפיס

סיווג בטחוני, ביטחון

דחופות

03/400 תאריך/ז"ה

מס' מברק

 $\frac{1}{2}$

671

37 ENA

מצאנו, מעת

אודה י"ג-תחליכ ותשלום

ראו נא ספור מהושינגטון - פוסט 30.1.88

יוסי גל

$\frac{1}{x} \cdot \frac{1}{y} = \frac{1}{xy}$

4/2

671

Shultz Urges 'New Blend' for Mideast

Mubarak-Reagan Meeting Appears to Produce No Initiative

By David B. Ottaway
Washington Post Staff Writer

Secretary of State George P. Shultz called yesterday for "a new blend of approaches" to get the deadlocked Middle East peace process moving again amid indications visiting Egyptian President Hosni Mubarak and the Reagan administration have failed to arrive at any agreement on an approach toward a new peace initiative.

"I believe we have come to the point where illusions about the past and old approaches to resolve the problems need to be tested against the new realities," Shultz said in a luncheon toast to Mubarak at the State Department.

"We must find a way to take what's best from past experience and what's imaginative from the present and create a new blend of approaches for pursuing peace in the Middle East," he added.

Shultz's comments followed three days of discussions between Mubarak and his aides and top administration officials, including President Reagan, on ways to relaunch the peace process in a bid to end the violence in the Israeli-occupied territories.

Throughout his official state visit here, Mubarak sought to persuade the administration and Congress to support a U.N.-sponsored international peace conference as an umbrella for direct Arab-Israeli negotiations. Mubarak is scheduled to deliver a speech before the Council on World Affairs in Dallas before departing Saturday evening for France.

Shultz, in a veiled reference to renewed U.S. doubts about the wisdom of pressing for an international conference, warned that such "good ideas" would remain "useless if they do not find an expression in action."

While he said the United States would pursue "any avenue" to revive the peace process, "including an international conference . . . we remain convinced that direct face-to-face negotiations is the way to achieve results."

Mubarak said he had listened "carefully and attentively" to the "new ideas" proposed by the administration during his visit and promised to examine them "thoroughly" in the weeks ahead.

Neither side indicated what these "new ideas" were. But in an interview with the Associated Press yesterday, Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir said the talks here had concentrated "on the question of substance, not of procedure" and that the focus was an interim solution allowing for local autonomy of the Israeli-occupied West Bank and Gaza Strip.

Such a solution, he said, would be "more or less" along the lines spelled out in the 1978 Camp David accords signed by Israel, Egypt and the United States but never implemented. Shamir said he was ready to discuss "all these matters in the footsteps of the Camp David agreement" and to discuss "some proposals about changes" in it if necessary.

But Mubarak on Thursday told Senate and House delegations that he thought the Camp David provisions for local autonomy were now

"a dead letter" and "an idea whose time has past," according to one congressional participant.

Shamir also said Israel would allow new elections in the territories, adding "these elected persons will be recognized by us as the legitimate representation of the Palestinian Arabs."

The Israeli government has removed, or deported, all but one of the elected Palestinian municipal mayors and has not allowed elections since 1976.

Mubarak said last night on PBS' "MacNeil-Lehrer Newshour" that Israeli officials have told him Israel has ceased all new settlement activity on the West Bank, and Israeli Defense Minister Yitzhak Rabin, interviewed on the same program, said he was "unaware of any plans" for new settlements in the coming months.

As part of their 1984 agreement to establish a coalition government, Israel's Likud and Labor parties vowed they would develop only five or six of the 27 new West Bank settlements that had been planned.

Meanwhile, two envoys close to Israeli Foreign Minister Shimon Peres, who strongly favors an international conference, arrived here yesterday. They are Nimrod Novik, a political adviser to Peres, and Simcha Dinitz, former Israeli ambassador here and a prominent Labor Party member.

The two Israeli envoys were believed to be discussing the results of Mubarak's visit here as well as Shultz's "new ideas" for reviving the peace talks.

XXX

WP.

יוצא **

שמור

**
**
**
**

חוזם: 1,20092

אל: ני/1237, ווש/983

מ-: המשרד, תא: 310188, זח: 1712, דח: מ, סג: ש

נד: 8

שמור/מיידי

אל: ביין

דע: מתני

מועבי'ט - דו'ח המזכ'ל. שלך 703 (159 לווש).

הערת הגרמני, לפיה ארה'ב לא היתה שבעת רצון עם אזכור 242, נראית לי מוזרה, לא רק מבחינת עמדותיה המדיניות של ארה'ב אלא ובעיקר בגלל הטקטיקה הנוקשה שנקטו בדיון הנוכחי שלא להעיר ולא להביע דעה על הנוסחים שעובדו חדשות לבקרים במועבי'ט.

מנהל ארבל 2

צש.י

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, ברנע, ארבל, 2, ב'רן, מצפא, א'רא, ל'אור, מזתים, ס'יבל, משפט, מתאסשטחים

ט.ו.פ.ס. מ.ב.ד.ק.

ישראל / וושינגטון

דף _____ מחזור _____ דפים _____

סווג בטחוני קלמס

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 301400

1/3

670

המליץ

מס' מברק

מצמ"א

סיוע חוצ

תשומת לבכם לכתבה הרצ"ב מהושינגטון - פוסט 30.1..88

יוסי גל

ל 2 רה"ד 3 ג"א 3 ח"ן 1 ג"כ 2

נ י ס ס נ י ד ק

דף מחור דסים

סווג בטחוני

דחיות

חאיד/ז"ח

מס' מברק

סניידר יסאל / ויטינגטון

9/3

670

Scores of Foreign Aid Projects To Be Eliminated or Reduced

Effect on Military Ties Worries Officials

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

Forty-two U.S. military and economic assistance programs in about 30 countries will have to be eliminated and dozens of others reduced drastically this year because of congressional budget cuts and other restrictions on the foreign aid program, the State Department said yesterday.

U.S. officials are particularly concerned about the impact of the cuts in three countries where the U.S. has military bases considered vital by the Pentagon: Turkey, Portugal and the Philippines.

Turkey was allocated \$334 million and the Philippines \$125 million in military aid, both increases over last year. But the Reagan administration, which had pledged to

seek \$125 million for Turkey in economic aid, said it can provide only \$32 million, and it cut funds for the Philippines from \$250 million last year to \$174 million in 1988.

Portugal, which received \$147 million last year, will receive only \$117 million, a cut that could prompt the Lisbon government to demand a review of the accord giving the United States a strategic air base in the Azores Islands, administration officials said. Portuguese officials have complained that when the most recent base agreement was signed in 1983, the United States promised an annual aid level of \$205 million.

Reflecting administration frustration with Congress' actions, State Department spokesman Charles E. Redman said the cuts

See AID, A16, Col. 1

■ The Air Force approves furloughs for 84,000 employees.

Page A7

W,P

P I

XXX

ס ז פ ס ק ז ד ק

דף מחוד דפים

סווג בסחונני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

סגירות ישראל / וועטנינגטון

3/3 670

Foreign Aid Programs to Be Slashed

AID, From A1

"pose serious risks to our foreign policy and national security interests."

He added that the department will consult Congress to seek ways "to limit damage to our vital interests and meet in a minimally adequate way our commitments and responsibilities as a global power."

Of all countries receiving U.S. security aid, only Israel, which will receive a total aid package of \$3 billion, and Egypt, with \$2.1 billion, will be funded at the same level as fiscal 1987, according to figures Redman released yesterday.

Funds for Pakistan, the key U.S. ally in Southwest Asia, were cut from a 1987 total of \$563.6 million

in military assistance and security-related aid to \$480.8 million.

Because of the cuts, economic aid to 19 poor Third World countries in Latin America, the Caribbean, Africa and the Pacific region will be eliminated entirely. The administration has contended that aid to these countries serves U.S. security interests by helping to stabilize societies whose poverty, inflation and social inequalities make them prone to upheaval.

Congress last month appropriated about \$8 billion for security assistance, which includes three purely military programs: Foreign Military Sales to provide credits for purchase of American weaponry; the Military Assistance Program (MAP) involving the direct, nonreimbursable transfer of U.S. equipment to other countries,

and International Military Education and Training Programs.

Also part of security-assistance is the Economic Support Fund (ESF), which offers balance-of-payments support and economic development programs to countries where the United States has security interests. ESF represents the largest share of Agency for International Development programs.

Congress both held down the overall appropriations for these programs and "earmarked" an unprecedented amount for favored recipients. When Congress allocates a set sum to specific countries, the administration loses its discretionary authority to make distribution changes.

Many of the earmarks parallel the amounts the administration had intended to give the recipient coun-

tries. But in some areas, particularly in distributing the \$3.2 billion appropriated for the Economic Support Fund, earmarking gave two countries—Israel with \$1.2 billion and Egypt with \$815 million—almost two-thirds of the total. When other earmarks are added, only \$99 million is left for all other ESF programs.

The MAP program, designed to aid poorer nations that cannot pay for military equipment, would be scrapped for 19 countries that last year received relatively small amounts of \$5 million or less.

Countries that would lose all ESF aid are Lebanon, Belize, Dominican Republic, Ecuador, Haiti, Jamaica, Peru, Uruguay, Botswana, Cameroon, Gambia, Madagascar, Mauritius, Mozambique, Niger, Tanzania, Zaïre, Zambia and several Eastern Caribbean ministates.

WP p. 1

XXX

** יוצא

שמור

**

**

**

חוזם: 1,19780

אל: ביירס/715, ברזיליה/405, טוקיו/501, קטמנדו/142

מ-: המשד, תא: 300188, זח: 1249, דח: מ, סג: ש

נד: 8

שמור/ מייד.

נ.מ. 1338 - 210.02

אל: ביירס, ברזיליה, טוקיו, קטמנדו

הדיון במועבט על דוח המזכ

א. בשלב זה הועלתה על ידי הבלמ'ז הצעת החלטה הכוללת דרישה לישראל לקבל וליישם דה-יורה את אמנת גנבה תוך קריאה לשמוש בכל האמצעים להבטחת שפ ישראל ובקשה לשיגור משקיפי אום לפיקוח על בצוע האמנה בשטחים

ב. מאידך העלתה הקבוצה המערבית (למעט ארהב) הצעת החלטה מתונה יחסית המביעה צפיה מישראל למלא אחר אמנת גנבה וקובעת הצורך הדחוף במו'מ בשיתוף כל הצדדים ובחסות האום ליישב הסכסוך על פי 242 - 338 וכולל פתרון הבעיה הפלסטינית על כל היבטיה. ביקשנו מנציגויותינו בבירות המערב לפנות למשרד החוץ עם טענותינו והסתייגויותינו בנושא

ג. בינתיים האמריקנים אינם מתערכים במו'מ על נוסח ההצעות ולא נקטו עמדה חד משמעית. הערבים כבר הציעו תיקונים לטיוטה המערבית כשהחמור שבהם מחיבת ההתייחסות ל-242 338-1

ד. נבריק בנפרד התבטאויות נציגי מדינותיכם בדיון

ה. במקביל יתקיים הדיון התקופתי במועב'ט להארכת מנדט יוניפיל ב-29/1. מגמת נשיא מועב'ט הבריטי למנוע או

1985 1 5

1989

[illegible]

REFERENCES

1.0.85E1-4 SD-012

[illegible]

RECEIVED JAN 21 1966

[illegible]

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the goals that need to be achieved. It is important to gather all relevant information and to define the problem clearly.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לקצר הדיון ככל האפשר.

ארבל 2

/AA

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד, שפי, אמלט,
הדס, אסיה, ברנע, ארבל2, ליאור, מזתים

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

January 29, 1988

FN8
(נ"מ 131)

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister,

As you know, many members of the United States Congress have a strong, sustained interest in the rescue of Ethiopian Jews and their resettlement in Israel. As reports of famine again come to our attention, we have renewed concern for Ethiopian Jews who want to be reunited with family now in Israel. With renewed determination that we must do our best now, before they suffer further tragedies, we offer our assistance in facilitating and speeding the family reunification process. In that regard, we recently held a meeting with Ambassador Moshe Arad which we considered to be both illuminating and productive.

Although the process for family reunification remains slow, we hope that with a renewed effort there will be progress. We understand that your government has contacted U.S. Ambassador Pickering on this subject. We will also be expressing our continued concern to the State Department.

As famine again threatens Ethiopia, there are new requests for increased aid. We spoke with Ambassador Arad about the need for Israel to approach donor nations and ask that they raise the issue of family reunification with the Ethiopian authorities. According to our information, the nations which should be approached include: Italy, Sweden, Canada, Denmark, Switzerland, and the U.S.. In addition, the World Bank and other multilateral development assistance organizations may be sources of leverage at this juncture. We respectfully suggest that your government might approach these organizations or their member countries and raise the issue of the plight of Ethiopian Jewry. If members of the United States Congress can be of assistance, whether with the World Bank, other governments, or with the U.S. Department of State on this matter, please do not hesitate to call upon us. We will gladly support your initiative on this matter.

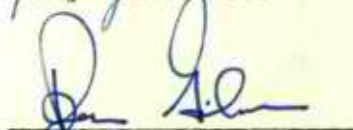
We look forward to hearing from you about new initiatives on this urgent matter. And we hope to provide assistance in any way we can.

Alan Cranston

Sincerely,

Rudy Boschwitz

Stephen J. Solarz

Benjamin A. Gilman

1001
1/29/88
J

דח"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דח"פ:
מחור:	סופס מברק	מחור:
א ל:	המשרד	א ל:
ר ע:		ר ע:
מאת:	נאו"ם	מאת:
תז"ח:	291700	תז"ח:
בר:	00717	בר:
מחור:	165	מחור:

אל: מנהל ארבל 2

דע. סמנכל ארבל

שגריר/ציר/מחנני - וושינגטון

מאת: יוחננו כיון

מועבי"ט - דו"ח המזכ"ל

למברקנו 703 (ווש 159)

א. שוחחתי טלפוניית עם אימרמן (שגארה"ב) ואמרתי כי ברצוני להחליף עימו דעות לגבי ההצעה "המתונה" - כביכול - של הבריטי.

השיב - כי בידיהם הוראות ברורות מושינגטון שלא לדון ולא להחליף דעות על נוסחי הצעות החלטה. יקבעו עמדתם אם וכאשר תהיה הצעת החלטה מוסכמת ומוכנה להגשה.

אמרתי כי אנו שמחים על עמדתם זו - אך אין פירוש הדבר שאסור לי להביע את דעתנו בפניו. פירטתי עמדתנו בהתאם למברקכם 1182 (חוזם 19114). הוספתי-כרעיון פרטי ולא רשמי לשיקול - כי אם לא יהיה הסכם והדיון יידחה ליום ב' כשהם, האמריקנים, יהיו נשיאי מועבי"ט - שישחררו למהלך של הצעת הצהרה נשיאותית טכנית.

הגיב כי מבין הרעיון אכל:

א. נשיאות מועבי"ט לא מחייבת אותם לפעול כבריטי ולנקוט כיוזמות עיניניות, מלבד היוזמות הטכניות של ניהול ישיבות וקביעת מועדן. וב. אם לא הצליחו עד עתה להסכים על הצעת החלטה, שאינה חייבת להיות מוסכמת על הכל, קשה שבעתיים יהיה להגיע לנוסח הצהרה נשיאותית שחייבת להיות מוסכמת על כל חברי מועבי"ט.

תאריך:	1	2	3	שם השולח:	1	2	3	אישור:
--------	---	---	---	-----------	---	---	---	--------

שם החתום: סגן ראש המטה
 לצי"ק רלווינט גמל רח אלן גרמקטחים איהאק סי"ב גמל
 גמל רלווינט גמל רח אלן גרמקטחים איהאק סי"ב גמל

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: --
סוג בטחוני:		מתוך: --
תז"ח:		א ל :
נר : 717		ד ע :
165 111		מאת :

הגבתי שאמנם כך - אך דרישה להצהרה ודחיית דרישתם תוכל לשמש להם
עילה טובה להטלת ווטו.
הגיב כי שמע ויעביר.

ב. נראה שבעת שהות מובאראק בושינגטון שומרים האמריקאים על פרופיל
נמוך. אם יימשך הדיון בשבוע הבא - יהיה להם נוח יותר לפעול
בהחלטיות.

ג. ישיבת מועבי"ט להחלטות בלתי רשמית מתקיימת עתה (15.30) ורק
עם סיומה נדע מה ההמשך.

נאו"ם

אישור:

שם השולח: יוחנן ביון

29.1.88

תאריך:

רחיפות: בהול לבוקר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ר"ח: 1 מחור: 3
סוג כסחוני: שומר		
תז"ח: 291800	מנהל ארבל 2	א ל:
נר: 00719	סמנכל ארבל; סגיר/ציר/טחני - וושינגטון	ר ע:
166 e))	יוחנן ביין - נאו"ם	מאת:

מועב"ט - יוח המזכ"ל.

(1) לאחר דיונים ממוטכים אלה"צ לשטה הוצעה ההחלטה שהוטקה על בסיס הוצעה חבריטיו וחסינויים לוח. גרמי ישטכרוף קיבל נוסח זה מהנטיאות - ונראק שזהו הנוסח הסופי שיופץ בכחול.

2 הוחלט לדווח הדיון ליוט שני (1/2) (כשנטיא מועב"ט תהיה כבר בארה"ב) בשעה 11:00 לפנה"צ.

(3) חשוב עתה להטעיל את וושינגטון כדי להבטיח ווטו על הצעה זו או דומה לה - על בסיס הטיעונים שבמברקם 1182 (חוזם 19114). אנו עומדים במעכיל בקשר ישיר עם שגושינגטון.

(4) משלחת אויה"ב כאן - בשלב זה - אינה מקיימת דיונים על הנוסח, וגט לא איתנו. הודיעו גם כי אין בידיומ הנחיות ולכן דרוטה ודחיה עז יוט ב'.

נאו"ם

1 2 1 2 1 1 3 1 3 2
מח מח מח מח מח מח מח מח מח מח
לח לח לח לח לח לח לח לח לח לח
1+1 1 1 4 4 4 1 1

אישור:

יוחנן ביין

שם השולח:

29.1.88

תאריך:

00719 / 166 2/3

29 January 1988

The Security Council,

- A. Having considered the Secretary-General's report of 21 January 1988 (S/19443) pursuant to resolution 605 (1987),
- B. Expressing its grave concern over the increasing sufferings of the Palestinian people in the occupied Palestinian territories,
- C. Bearing in mind the inalienable rights of all people recognised by the Charter of the United Nations and proclaimed by the Universal Declaration of Human Rights,
- D. Reaffirming that the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, is applicable to the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem,
- E. Commending the International Committee of the Red Cross for its activities in the occupied territories,
- F. Commending also the United Nations Relief and Works Agency for its invaluable work, ;
- G. Conscious of the urgent need to resolve the underlying problem through a comprehensive, just and lasting settlement, including a solution to the Palestinian problem in all its aspects,
1. Expresses its deep appreciation to the Secretary-General for his report;

00719

- 2 -

3/3

/166

2. Calls upon Israel, as the occupying power and as a High Contracting Party to the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, to accept the de jure applicability of the Convention to the Palestinian and other Arab territories occupied since 1967, including Jerusalem, and fully to comply with its obligations under that Convention;

3. Recalls the obligation of all the High Contracting Parties, under Article 1 of the Convention, to ensure respect for the Convention in all circumstances;

4. Calls again upon Israel to desist forthwith from its policies and practices which violate the human rights of the Palestinian people

התנ"ח ובהם ת"ת ו"ת 16/12/68-685-2 נ"ד

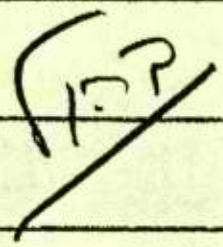
5. Requests Israel to facilitate the task of the International Committee of the Red Cross and of the United Nations Relief and Works Agency and requests all members to give them their full support;

6. Requests the Secretary-General to continue to monitor the situation in the occupied territories by all means available to him and to make regular and timely reports to the Council;

7. Affirms the urgent need to achieve, under the auspices of the United Nations, a comprehensive, just and lasting settlement of the Arab/Israeli conflict, an integral part of which is the Palestinian problem, and expresses its determination to work towards that end;

8. Requests the Secretary-General to continue his endeavours to promote such a settlement and to keep the Council regularly informed;

9. Decides to keep the situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, under review.

רחיפת: בחול סווג בסוכני: שמו	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רף: 1 מתור: 5
תז"ח: 29/445		א ל: המשרד
י"מ: 00703 ל"ל: 159		ד ע:
		מאת: נאו"ם

אל: מנהל ארבל 2
דע: סמנכל ארבל
שגריר/ציר/מתני- וושינגטון
מאת: יוחנן כיון

מועבי"ט - דו"ח המזכ"ל.
למברקם 1182 (חוזם 19114)

1. שגרפ"ג מסר לי הכוקר - בסיום ישיבת מועבי"ט - יוניפיל,
את הנוסח הלוטה, על בסיס ההצעה הבריטית - מערבית.
כולל התיקונים האחרונים של הכלמ"ז.
2. ציון כי רוח העבודה בין חברות מועבי"ט היא רגועה, שקולה
וקונסטרוקטיבית באופן חורג מהרגיל.

-אמרתי כי מוסכם שכך - אבל נראה שחוזר התסריט של סחיטת מועבי"ט
ע"י הקיצוניות הערכיות והכלמ"זיות - ומועבי"ט למעשה היא בת ערובה
בידיהן. על אף הרוח שציון, הטיטה הבריטית בלתי מאוזנת ומטילה
האחריות למצב עלינו בלבד. הן איש לא מכחיש, למשל, שאנו משתפים
פעולה ומסייעים לצלב האדום וססו"ת, ובכל זאת ראו לנכון להכליל
סעיף אופרטיבי 4. כן, אמרתי, כבר מחקו ההתייחסות ל-242 ו-338.

- שגרפ"ג אמר כי לפי שנמסר לו - דוקא ארה"ב, באמצעות הבריטים,
הביעה אי שביעות רצון מאזכרת 242 שכן בעצם האזכרה יש "פוליטיזציה"
של הצעת החלטה.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק
טופס מברק	דף: 2
סוג בטחוני:		מחור: 5
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
מאח :		

- לא הגבתי לכך - אך אמרתי כי כל הטיפול של מועבי"ט בנושא אינו מביא תועלת. מתרחשים דברים עתה בווינגטון ובירושלים, ודיון והחלטה החורגים מאישור פורמלי של דו"ח המזכ"ל רק מפריעים לקידום התהליך.

- הגרמני ציון שוב כי כוונתם רצינית וקונסטרוקטיבית. כך אמרו גם בדבריהם כמועבי"ט. אמרתי כי אנו ציינו זאת כמיוחד בפתח דברינו אתמול - ואמרנו כי לצערנו מדינות אחרות לא פועלות לפי המלצת רפ"ג.

- השיב כי טוב שאני אומר לו זאת - הם הבינו אתמול כאילו כוונת דברינו היתה ביקורתית כלפיהם.

3. נראה שהכלמ"ז חותר להגיע להצעת החלטה עוד היום, או לכל המאוחר

מחר - שבת, לפני חום החודש, כשבפברואר נשיא מועבי"ט הוא ארה"ב.

4. היום (29.1) יהיו דיונים לא רשמיים אחה"צ (15.30).

אם יגיעו להסכם תהיה ישיבת מועבי"ט אי שם היום אחה"צ או בערב.

אם לא - תידחה לשבת או יום ב'.

5. אם לא יהיה הסכם עד יום ב', כשארה"ב תהיה נשיא מועבי"ט "ותיאלץ" להיות מעורבת אקטיבית במהלכים - ראוי לשקול להציע להם לחזור למהלך של הצהרה נשיאותית טכנית ללא הצעת החלטה.

נאו"ם

אישור:

יוחנן כהן

שם השולח:

29.1.88

תאריך:

203/159

[Clean text]

3/5

The Security Council,

- A. Having considered the Secretary-General's report of 21 January 1988 (S/19443) pursuant to Resolution 605 (1987),
- B. Expressing its grave concern over the increasing sufferings of the Palestinian civilian population under Israeli occupation,
- C. Bearing in mind the inalienable rights of all people recognised by the Charter of the United Nations and proclaimed by the Universal Declaration of Human Rights,
- D. Reaffirming that the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, is applicable to the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem,
- E. Commending the International Committee of the Red Cross for its activities in the occupied territories,
- F. Commending also the United Nations Relief and Works Agency for its invaluable work,
- G. Conscious that the underlying problems of the area can be resolved only through a comprehensive, just and lasting settlement, including a solution to the Palestinian problem in all its aspects,

- 203/59
- 4/5
1. Expresses its deep appreciation to the Secretary-General for his report,
 2. Calls upon Israel, as the occupying power and as a High Contracting Party to the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, to accept the de jure applicability of the Convention to the Palestinian and other Arab territories occupied since 1967, including Jerusalem, and fully to comply with its obligations under that Convention,
 3. Recalls the obligation of all the High Contracting Parties, under Article 1 of the Convention, to ensure respect for the Convention in all circumstances,
 4. Requests Israel to facilitate the task of the International Committee of the Red Cross and of the United Nations Relief and Works Agency and requests all members to give them their full support,
 5. Requests the Secretary-General to continue to monitor the situation in the occupied territories by all means available to him and to make regular and timely reports to the Council,
 6. Affirms the urgent need for negotiations, with the participation of the parties concerned, in co-operation with the Secretary-General and under the auspices of the United Nations, with a view to achieving a comprehensive, just and lasting settlement of the Arab/Israeli conflict, an integral part of which is the Palestinian problem,

703/159

5/5

7. Decides to keep the situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, under review.

17

מחלקת הקשר
ניו-יורק	רפ: _____
טופס מברק	מתור: _____
שם: _____	א ל: _____
תז"ח: _____	ד ע: _____
נר: _____	מאח: _____

29/1/88
00684
e/156

לשכת שח"ח, לשכת רה"מ, לשכת שהבט"ח
וושנינגטון
הקונסול הכללי, ניו-יורק

בימים האחרונים מסתמנת עליה במספר המכתבים וקריאות הטלפון השליליים המגיעים אלינו. קשה לי להעריך אם מדובר בקמפניה שיטתית, אם כי סגנון חלק מן הפניות האלה מצביע על יד מכוונת. אנחנו מטפלים בכל הפניות בע"פ ובכתב. רבים מהפונים טלפונים מציגים עצמם כיהודים מהשורה המסתייגים מהביקורת על ישראל מצד מנהיגים יהודים שונים (שינדלר, סיגמן ודומיהם). אחרים מבטאים בעצמם מבוכה וחוסר נוחות בעיקר ממדיניות "היד המרכיזה" כפי שמדווחת בותקשורת. אגב, במקביל הולכת ומתחזקת גם ההתעוררות של תומכי ישראל בקרב ארגונים אחרים שבמשך שבועות אחדים לא עשו כמעט דבר

יגר

2 1 1 3 3 2
23101 חתן ג'א/אש ג'א ג'א
חברה 2 1 1
2

אישור:

משה יגר

שם השולח:

29.1.1988

תאריך:

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף , מתוך 2 דפים

סיווג במחנות שמו

המשרד, בטחון

426 635

דחיפות _____ מיידי

תאריך/ז"ח 1000 28 ינואר

מס' מברק

אל: סמנכ"ל צפ"א , מצפ"א

דע: מקשי"ח - בעתון

שיחת השגוריו - הסנטור קרל לוין - (27.1)

1. לבקשת הסנטור, נפגש השגריר עם ^{הנציח}אחמול. נכחו מ. ג'יי. רוזנברג (עוזרו של הסנטור לענייני היהודים בישראל - עורך ה-^{NER} לשעבר). והח"מ.

2. בפיו של הסנטור מסר פשוט: על רקע המאורעות בשטחים ובמיוחד עקב שיטת המכות, אנו נראים איום ("HORRENDOUS"). הפגיעה בדימויינו גרם לכירסוס חמור במעמדנו מקרב הציבור ולכרסוס זה תהיינה עלויות. כיהודי וכבן אדם הוא מודאג מאוד.

3. לו הברירה בפנינו הייתה בין המצב בשטחים לבין דעת הקהל בעולם, מובן מאליו שעלינו להעדיף את המצב בשטחים ולטפל בו מבלי להתחשב בדעת הקהל. אולם, להערכתו אין אנו ניצבים בפני ברירה מוחלטת כזו. כשלעצמו אינו פוסל את השימוש באמצעים אלימים כנגד אלימות, אך הוא סבור שחלק מהתבטאויותינו, בייחוד של שר הבטחון, הן בלתי מוצלחות ומיותרות לגמרי;

ואם יישמע כאילו אנו מוכנים לפעול באלימות נגד אנשים חפים מפשע, נשלם מחיר כבד עד מאוד. ייתכן שאין לנו ברירה, אך אם כן עלינו לדעת שיש **TRADE OFF** לכל פעולה.

4. כואב לו הלב מהדברים שעמיתיו הלא יהודים בסנט אומרים לו בשקט. הוא חרד מהם בו יקום האיש שישאל שאלות קשות במליאת הסנט לגבי פעולותינו בשטחים ויערער על רמת הסיוע שלנו מול סבלותם של מגזרים שונים מבית, לפיכך מתבקש נסיון לטפל בצורה אזורת לחלוטין בהיבט ה-PR (יחסי ציבור) של הבעייה הנוכחית. מתמראות במרקעי הטלויזיה, "האיש ברחוב" כאן יוכל להסיק (והוא, הסנטור, ביניהם) שמסיבות של מדיניות או מטעמים אחרים, היה שימוש בכוח יתר וחפים מפשע הוכו ללא סיבה. הוא (סנטור) מבקש לומר לנו את זאת ישירות, כי לא ניתן לתצדיק התנהגות כזו.

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{6}$ $\frac{1}{7}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{9}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{11}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{13}$ $\frac{1}{14}$ $\frac{1}{15}$ $\frac{1}{16}$ $\frac{1}{17}$ $\frac{1}{18}$ $\frac{1}{19}$ $\frac{1}{20}$ $\frac{1}{21}$ $\frac{1}{22}$ $\frac{1}{23}$ $\frac{1}{24}$ $\frac{1}{25}$ $\frac{1}{26}$ $\frac{1}{27}$ $\frac{1}{28}$ $\frac{1}{29}$ $\frac{1}{30}$ $\frac{1}{31}$ $\frac{1}{32}$ $\frac{1}{33}$ $\frac{1}{34}$ $\frac{1}{35}$ $\frac{1}{36}$ $\frac{1}{37}$ $\frac{1}{38}$ $\frac{1}{39}$ $\frac{1}{40}$ $\frac{1}{41}$ $\frac{1}{42}$ $\frac{1}{43}$ $\frac{1}{44}$ $\frac{1}{45}$ $\frac{1}{46}$ $\frac{1}{47}$ $\frac{1}{48}$ $\frac{1}{49}$ $\frac{1}{50}$ $\frac{1}{51}$ $\frac{1}{52}$ $\frac{1}{53}$ $\frac{1}{54}$ $\frac{1}{55}$ $\frac{1}{56}$ $\frac{1}{57}$ $\frac{1}{58}$ $\frac{1}{59}$ $\frac{1}{60}$ $\frac{1}{61}$ $\frac{1}{62}$ $\frac{1}{63}$ $\frac{1}{64}$ $\frac{1}{65}$ $\frac{1}{66}$ $\frac{1}{67}$ $\frac{1}{68}$ $\frac{1}{69}$ $\frac{1}{70}$ $\frac{1}{71}$ $\frac{1}{72}$ $\frac{1}{73}$ $\frac{1}{74}$ $\frac{1}{75}$ $\frac{1}{76}$ $\frac{1}{77}$ $\frac{1}{78}$ $\frac{1}{79}$ $\frac{1}{80}$ $\frac{1}{81}$ $\frac{1}{82}$ $\frac{1}{83}$ $\frac{1}{84}$ $\frac{1}{85}$ $\frac{1}{86}$ $\frac{1}{87}$ $\frac{1}{88}$ $\frac{1}{89}$ $\frac{1}{90}$ $\frac{1}{91}$ $\frac{1}{92}$ $\frac{1}{93}$ $\frac{1}{94}$ $\frac{1}{95}$ $\frac{1}{96}$ $\frac{1}{97}$ $\frac{1}{98}$ $\frac{1}{99}$ $\frac{1}{100}$

שגרירות ישראל - וושינגטון

מל:

210 000 000

ד... 2. מחור... ד... 2. ד... 2.

סווג בשחוני

דחיות

תאריך וזיחה

מסמך מס' 1000

2/2 65 426

5. השגריר הגיב לדברים אלה בהתאם לעמדתנו הידועה.

6. לאחר שלוין יצא על מנת להשתתף בהצבעה שבמליאת הסנט, מסר לנו רוזנברג כי מעולם לא קבלו כמות כה גדולה של מכתבי מחאה על נושא מסוים כפי שהם מקבלים בנשוא תשטחים. הכותבים רוגזים יותר על המכות מאשר על מותם של 38 פלשתינאים. חלק מהפונים נותנים פורקן לנטיות אנטי-שמיות בלתי מוסתרות, וכן מזכירים בנשימה אחת את פשרת הקצאת 8 מיליון הדולרים לחינוך יהודי בצרפת (תיקון איגויה). יש לציין, הוסיף רוזנברג, שלא קבלו אף מכתב אחד מבוחר יהודי שקורא לסנטור להתמיד בתמיכתו בישראל (אם כי ייתכן שהבוחרים היהודים והאחרים מעריכים שאין צורך בקריאה כזו).

למדת
למדן

: 7M

428

638

המשרד, משהב"ט

מל : מצפ"א

דע: מקשי'ח - משהב"ס

1
1
2

- 2/...

1
m'le

4	3	4	1	2	1	1	3	1	3	2	36-

ס ו ס
ד...2...מחור...2...דפים
סוג בשחוני
דחיסות
מאריך וזיה
סגור מסי סגר

אלו

2/2 638 128

4. להערכה מקור אחר, סביר להניח שלא תהיה התנגדות משמעותית למכירת הטילים, הואיל ו:-

א. מדובר בשמונה מטוסי טורנדו בלבד - "ואין זה אסון".

ב. אין לדחוף את הירדנים לעבר הסובייטים.

ג. אין זו "שעת כושר" לצאת במערכה ~~מלאה~~ משמעה, האירועים בשטחים יעיבו על יזמה לפעול נגד המכירה מצד המחוקקים).

5. מיותר להפנות תשומת הלב לכימוק האחרון (אם כי הדברים בסוגריים לא נאמרו במפורט).

לידיעתכם.

יוסף זאבן
למדן

ט ז פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

סוג מסחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

628

ולפי מיטב ידיעתי לא עשה זאת, הוא אמנם מבין את הפקידה המיוחד של מצרים בקידום החהליך
אולם לא נראה לו צורך במצב העניינים הנוכחי מובארכ, ולא ראשי ישראל, יהיה נשוא של
מכתב קונגרסי ונלי.

5. דיויד סקגז, שביקר בארץ בפגרה האחרונה, סבור שיחיה ניתן למנוע את הנזק אם וכאשר האנועים
יפסקו, ובתנאי שישראל תעשה רושם כמי שבכנות חותרת למו"מ. עמיתו שסייר אתו, מרטין לנקסטר,
אמר שהמשך ההתנהגות המדווחת מצד ישראל תקשה על אלו מביניהם החשים עצמם כידידיה. אין דבריהם
בגדר מדגם מייצג של פרשנים אולם מדובר בהתבטאויות ישירות וכנות של שני אנשים שזה מקרוב נבחרו
ומצאו לנכון, מסיבות שלהם, לבחור את ישראל כנסיעתם הראשונה.

6. הנחת היסוד של נזק, כפי שמתבטאת לעיל, מוצאת ביטוייה גם בדברי טוני קוהל, מצליף
הסיעה הדימוקרטית. הוא מצוטט הבוקר בתקשורת כקובל על טגן הנשיא, שמצא לנכון להטפל לישראל
בעניין איון-קונטרס בעודה פגועה. בשיחה קצרה עם המורשים ווקסמן, ברמן, וגיידנסטון היום,
נאמר שהן דברי בוש והן דברי קוהל הינם בטוי לערעור הנחת יסוד שאין מבקרים את ישראל,
ובכך השחיקה.

7. עוד באותה שיחה הביע ווקסמן חשש מהתפתחות אנטישמיות, והציע בחיך שאת הפסיכולוגים
ישלחו לא רק לחיילי השטחים אלא גם ליהודי ארה"ב. גיידנסטון בדברו על דינמיקה של תמיכה
אמר שבגית כח פירושו 218 - אם יש 218 תומכים יהיו גט 350, אולם כשמספרם יורד לכדי 217
יורד גט ל-100, ולכן חובה להזהר לא לרדת, להגבס ברמן וגיידנסטון חזרו על חובת ישראל
להראות כמי שדוחפת להתקדמות מדינית. שלושתם הסכימו שהשחיקה אינה מידית.

8. נשמעים בימים האחרונים גישושים ראשוניים לגבי יוזמה לשיפור תנאי המחיה בשטחים.

טובה תרצל

PRESS RELEASE

RELIGIOUS ZIONISTS OF AMERICA
25 West 26th Street, New York, NY 10010

January 26, 1988

659/148 28

In terse telegrams to President Herzog, Prime Minister Shamir, Foreign Minister Peres, and Defense Minister Rabin, Mizrachi voiced support and confidence in Israel's government in quelling Arab unrest. The telegrams, signed by Hermann Merkin, president, and Rabbi Louis Bernstein, chairman of the Vaad Hapoel, urged the Israeli government to stand firm against protests from some American Jewish quarters which seek to dissuade Israel from taking those steps it feels necessary for its defense.

In a statement to the Mizrachi membership, Rabbi Bernstein was highly critical of American Jews taking their differences to the New York Times. Rabbi Bernstein, who is a professor of Jewish history at Yeshiva University, singled out Rabbi Alexander Schindler and the American Jewish Committee. Both, he said, have direct access to Israeli leadership without having to utilize the public media. Schindler, in particular, is a past chairman of the Presidents Conference and has the ear of Israeli leaders. His public statements have now undercut that organization which until now gave American Jewry credibility because of some semblance of unity.

Israel has the moral right of self-defense. And self-defense includes the concept of preemptive actions.

הבא את הרוצח
הוא ראשון

"He who comes to kill you, kill him first."

Must Israel wait until a young woman is killed by rock throwers to react? Must young soldiers be knifed or a father stabbed to death before Israel can act? All of these have happened. The Jewish victims have come to America but they have been avoided by the ^{American} media in Israel and ignored he

659/148 3/8 -2-

How should Israel defend itself and enforce public order in the occupied areas?, Rabbi Bernstein asked. Use of force of any kind is condemned. So are deportations, which are, legal and a way to avoid bloodshed. Then there are those who suggest Israel pull back and negotiate. But they have conveniently forgotten the murderous attacks on Jews from Gaza prior to 1967 and no responsible government has the right to abandon its citizens to such a reality - not merely a possibility.

Negotiate - Schindler, Hertzberg et al state. With whom?, we ask. And there is no answer. We are reasonably certain that Israel would not object if Egypt or Jordan would step forward and assume responsibility for Gaza as a first step.

It is easy and convenient for Schindler and his colleagues in academia to Monday morning quarterback from the safety of New York. Labor has only itself to blame for converting them into Zionists. Orthodox families from America are those settling in Israel and on the West Bank and near Gaza giving Israel the protective shield of the very minimum space necessary for its defence.

Schindler has no monopoly on condemning the use of force which is alien to the Jewish tradition. Those who live under PLO guns desperately need peace more than he does. Those who have placed their lives on the line deserve better from the American Jewish communal leaders and intellectuals who still quiver when Jews are temporarily projected in a pejorative light. But it is our children and families whose lives and future they endanger as well as the democratic Israel they profess their love for. For their sake, we cannot be silent.

ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA
METROPOLITAN REGIONS

4 EAST 34TH STREET • NEW YORK, N.Y. 10016 • (212) 481-1500

STEPHEN B. SCHWARTZ
DIRECTOR

659/148 48

DEMONSTRATION STATEMENT

Summary

VP

1/24/66

We wish to begin this demonstration by clearly stating that our comments are directed to all of the media, not only to A.B.C. We who have gathered here today are united in two ways: we are unwavering in our support of the State of Israel and we are gravely concerned about the one-sided press coverage, particularly television news, that portrays recent events that have taken place in the territories of Gaza, Judea and Samaria. There has been an unmistakable effort on the part of television, and to a slightly lesser extent print media, to convey a uniform impression of the recent disturbances taking place in these areas: namely, that the State of Israel is unjustifiably occupying the territories it won in the 1967 Six Day War and for no reason is using violence against the Arab inhabitants who only want to live in peaceful independence. The P.L.O. is being portrayed as a relatively benign liberation movement that would jump at the chance for peace in a live-and-let-live Middle East.

Gone from the news is history, both past and present. Gone are any concerns or issues that might show that Israel has a reasonable story to tell the world about the current situation which has emanated from intense Arab-initiated violence.

Let us be candid with one another. We believe that many in the press have an agenda which demands the creation of a Palestinian State in the territories. While we do not question the right of the members of the press to hold this opinion we strenuously object to the attempt by the press to promulgate this opinion by reporting only a limited part of the story in order to mold public opinion in a like manner. To do so is a violation of the public trust as well as a breach of the code of ethics of the American society of professional journalists which is the formal standard for the conduct of the American press. Yet, the presentation of only a fragment of the truth is precisely what has been taking place on a scale so massive that it is fast becoming an opinion-shaping cartel.

The members of the press claim that they are innocent of any wrongdoing. But consider the following:

How often is there any serious reference to the precarious State of Israel's existence? How often are repeated wars to exterminate Israel mentioned? How often is the public reminded of the infamous P.L.O. "charter" which specifically plans for the destruction of Israel and openly states that a Palestinian State

- more -

From

Irwin Perber
6115 97th Street
Rego Park, NY 11374

059/148 5/8

- 2 -

in the territories would be the first of three steps that would "liberate" all of Palestine by the complete extinction of Israel? How often is factual history explored in regard to Jordan being a Palestinian state in every way but its name? What exposure is given to the publicly stated intentions of so called "moderate" Arab States, such as Saudi Arabia, to eliminate Israel from the map? Forgotten is the bloodthirsty dogma of the Arab leaders at Khartoum: "Neither negotiations, neither peace, neither recognition of the so called Jewish Entity."

These nightmare visions have been dismissed by the press as not worthy of television airtime and seemingly irrelevant to the actions taken by Israel. Indeed, these life-and-death facts are being brushed aside as if they are rumors or rhetoric which should not be mentioned. As we know, this kind of wanton disregard for the planned destruction of Jewish lives is not a new phenomenon: It is precisely what took place during the Holocaust when Hitler's publicly proclaimed intentions and the documented evidence of Nazi Death Camps were incredibly and willfully ignored by the vast majority of the press. In today's world of the media, the establishment of a Palestinian State is a higher priority than the launching of a new Holocaust. Once before in the 20th Century the world unanimously agreed to Genocide for the Jews and with few objections the "final solution" to the Jewish problem proceeded through silence, passivity and active participation. The role of the press is well described in the book Beyond Belief by Professor Deborah Lipstadt which presents the role of the press during the Holocaust. In her searing conclusion she describes the reaction of the press to an actual Jewish destruction that also describes the media of today when presented with a potential Holocaust of Israeli Jews:

"The Public's doubts were strengthened and possibly even created by the manner in which the media told the story. If the press did not help plant the seeds of doubt in readers' minds it did little to eradicate them."

"The release of the Auschwitz story erased many, though certainly not all of the press's doubts. As would become clear at the end of the war, many publishers, editors and seasoned reporters managed to ignore or repress this news. Others continued to hope that somehow it was an exaggeration."

"The press was not a neutral or passive observer - it almost never is.....just by fulfilling its task it became a catalyst."

Today, the media is catalyzing events in ways too numerous to list during this demonstration. But consider the following:

The Camp David Peace Process has been portrayed as obsolete. The refusal of Arab residents of the territories to negotiate is not discussed.

- more -

659/148 1-3-8

Personal opinion and blatant sarcasm are commonplace in supposedly non-Editorial news reporting.

Israeli attempts to provide new housing for Palestinian Arabs and to increase the living standards of the territories are never mentioned though it was the U.N., the Arab States and the P.L.O. that sabotaged these attempts in order to keep the conflict alive.

The role of the media in prolonging Arab performance of violence is minimized despite clear and compelling evidence.

The use of double standards in reporting the news about Israel is brazenly justified as a compliment - "We expect more of Israel" - Rather than acknowledged as an excuse for excoriating Israel and permitting the press to be hypocritical.

We will not be silent! It is a living credo to guide all decent people, both Gentile and Jew. Those of us who are assembled here are only the front line of a vast array of people who support and believe in sovereignty and integrity of the Jewish State. Just as the State of Israel has withstood repeated physical attacks on her land and people - we who support Israel will withstand carefully edited television images that begin filming not with the Arab who throws Molotov cocktails (bombs) but rather with the Israeli attempts at self defense. The bombs are aimed at the Jews of Israel but Arab propaganda on television is aimed at the American public in order to confuse Americans. Newsweek Magazine has reported P.L.O. instructions to the rioters to use stones and Molotov cocktails rather than guns because it will play better on T.V. news.

The willingness of the press to engage in a one-sided representation of a serious dilemma is a disturbing to freedom loving Americans reared on the need for objectivity and truth. Perhaps the State of Israel must make itself less vulnerable to the media assault by opting to limit press access during crisis as did Great Britain in the Falklands War and the U.S. during the Granada Invasion. We say that is Israel's choice.

One picture may be worth a thousand words, but it never tells the whole truth. There is cause and effect, there exists a truth before the moment a picture is taken and a truth after. If media coverage included 100% of the action or at least objective analysis with historical perspective, we probably would not be here.

But we are here, and we are here to say to all the media, "enough, be fair to Israel, TELL THE WHOLE STORY!"

ההסתדרות הציונית של ארצות הברית

Zionist Organization of America

659/148

78

JACOB and LIBBY GOODMAN ZOA HOUSE
CABLES: ZIONISTS, NEW YORK

4 EAST 34th STREET

NEW YORK, N.Y. 10016

(212) 481-1500

in house
ZOA HOUSE
1 BUREAU, NEW YORK, TEL. 481-1500
CABLES: ZIONISTS, NEW YORK

For Immediate Release
Jan. 24, '88

Contact: Dr. Kenneth Kelner
(212) 752-1757, 876-1841

HUNDREDS CHARGE MEDIA BIAS ON ISRAEL AT DEMONSTRATION AT ABC HEADQUARTERS

Hundreds of New Yorkers this afternoon demonstrated in front of ABC television network's mid-Manhattan headquarters on Sixth Avenue to protest what they charged is media bias and distortion regarding current events in Israel. The protesters, whose picket line stretched an entire city block, chanted, "Tell the whole story" and "Half the truth is still a lie".

The demonstration was orderly. It was the first public protest in the US /to criticize "biased and slanted media coverage of events in Israel", the protesters said.

Dr. Kenneth Kelner, president of the Manhattan region of the Zionist Organization of America, which coordinated the event, read a joint statement on behalf of all the sponsoring groups: "Although the demonstration is in front of the ABC building, the protest is directed at all the media. The PLO is portrayed as a relatively benign liberation movement that will jump at the chance for peace in a live-and-let-live Middle East. Personal opinion and blatant sarcasm are commonplace in the supposedly non-editorial news reporting."

New York State Assemblyman Dov Hikind visibly stirred the crowd when he stated, "It's about time to react to the double standard and bias of the media. We are here to send a message to the people of Israel that we support what they are doing. My family and I were personally victims of rock-throwing by Arabs in Israel this past summer. I can tell you, rocks do kill. Molotov cocktails kill. It is perfectly clear that the

(more)

Palstinian Arabs are interested in the creation of a PLO state. They are interested in the destruction of the State of Israel, nothing less, nothing more." New York City Councilman Noach Dear asked, "Where was the media when the victims of Arab terror appeared last week in City Hall? Why is it when Jewish blood that is spilled no one from the media shows up? Today, with all of us united, no one in the news media can accuse any one group or organization of attacking it. It's people of all walks of life, young and old, telling the media here today, 'enough is enough'."

Two Israel mothers of recent Israeli Arab terrorism described their horrors. One mother, Mrs. Pollack, stated that she was sending out wedding invitations when she heard the news of the stoning of her daughter, who died two weeks later. "Instead of going to her wedding I went to her funeral." Mrs. Moses, the other grieving mother, described how she had to identify the burned body of her daughter after a molotov cocktail was thrown into her daughter's car.

Other speakers from groups such as Americans for Safe Israel and the Jewish Political Caucus also hammered away at the same themes. In addition, other cosponsoring groups included Herut Zionists of America, Mercaz, United Synagogue of America Metropolitan Region, Students and Struggle for Soviet Jewry, Betar/Tagar, Tchiya, Poale Agudah Israel.

דפי: 4	מחלקת הקשר
ניו-יורק	דחיפות:
מתור: 3		בהול:
	טופס מברק	סוג בטחוני:
		שמו:
אל:		תז"ח:
		281700
דע:		נר:
		00673
מאת:	נאו"ם	151-01

באז"ם

6. חתום על ידי המנהל הכללי
 7. חתום על ידי המנהל הכללי
 8. חתום על ידי המנהל הכללי
 9. חתום על ידי המנהל הכללי
 10. חתום על ידי המנהל הכללי

15600

28 January 1988

151/673

2/3

The Security Council,

- A. Having considered the Secretary-General's report of 21 January 1988 (S/19443) pursuant to Resolution 605 (1987),
- B. Expressing its grave concern at the increasing suffering of the Palestinian civilian population under Israeli occupation,
- C. Bearing in mind the inalienable rights of all people recognised by the Charter of the United Nations and proclaimed by the Universal Declaration of Human Rights,
- D. Reaffirming that the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, is applicable to the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem,
- E. Commending the International Committee of the Red Cross for its activities in the occupied territories,
- F. Commending also the United Nations Relief and Works Agency for its invaluable work,
- G. Conscious that the underlying problems of the area can be resolved only through a comprehensive, just and lasting settlement,

151/ 673

3/3

1. Expresses its deep appreciation to the Secretary-General for his report,
2. Expects Israel, as the occupying power and as a High Contracting Party to the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, fully to comply with its obligations under that Convention in relation to the Palestinian and other Arab territories occupied since 1967, including Jerusalem,,
3. Recalls the obligation of all the High Contracting Parties, under Article 1 of the Convention, to ensure respect for the Convention in all circumstances,
4. Requests the Secretary-General to continue to monitor the situation in the occupied territories by all means available to him and to make regular and timely reports to the Council,
5. Affirms the urgent need for negotiations, with the participation of all the parties concerned, in co-operation with the Secretary-General and under the auspices of the United Nations, with a view to achieving a comprehensive, just and lasting settlement of the Arab/Israeli conflict, in accordance with Security Council resolutions 242 and 338, and including a solution to the Palestinian problem in all its aspects,
6. Decides to keep the situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, under review.

663/150 2/2

Israel has a long history of restraint in the use of force. For good reason, the world holds Israel, and Israel holds itself, to a high standard.

With regard to the issue of beatings in the occupied territories, I can state today that Israel does not have a policy of indiscriminate beatings. Such a policy would be wrong and inconsistent with Israel's historic policy and practice. Let me read to you the following message I received yesterday from the Prime Minister of Israel, Yitzhak Shamir:

I would like to clarify for you our position as to the government's policy. I was asked this morning on Israeli television regarding our policy on beatings to counter demonstrations. I responded and reiterate to you that we have not and will not adopt any such policy. The use of indiscriminate beatings or any kind of excessive force by our security people or soldiers is not permitted. The use of force is sanctioned only for the purpose of breaking up violent demonstrations, for self-defense and for those resisting arrest. Similarly, deportation is not a government policy except for extreme cases when it is used selectively and only in accordance with the law.

This having been said, I would like to point out that in every country, including our own, police officers are equipped with weapons including billy clubs to maintain order and to protect the lives and property of local residents against mob rule.

When there are riots, when police are attacked by stones and gasoline bombs, when normal traffic is disrupted by burning tires or roadblocks, can the responsible authorities stand idly by? Must they not respond so that the normal life

רחיטורה:

מחלקת הקשר גיו-יורק

סוג בטיחותי:

טופס מברק

תז"ח:

281230

א ל : מנהל לשכת השר, מע"ח, הסכרה, מצפ"א,

00654

ר ע : יועץ תקשורת לרוח"מ, יועץ תקשורת לשחכ"ס, לע"מ, דו"צ, קש"ח, מזכיר הממשלה

עמנואל גיו-יורק

AT HOME ABROAD | Anthony Lewis

No Way Out?

JERUSALEM

The reports come in day after day: Israeli soldiers going into houses in the occupied territories, pulling people out, beating them with rifle butts and two-by-fours, breaking their bones. "Often the victims were quiet residents," the newspaper Haaretz said, "not suspected in violent or illegal activity." But they were Palestinians.

Those reports — those events, — cry out with a political warning. For the sake of all concerned, Israelis and Palestinians, it is urgently necessary to separate the two peoples and let each live in its own political culture.

But is there a way out? A realistic one, politically possible? I am an optimist, and I care deeply about peace in this land. But it is hard to be optimistic today about the chances of a political solution to the conflict. The structural obstacles are so great. And there is no leadership with the imagination, the daring to overcome them.

Israel has a "unity" Government so divided that it can take no mean-

**Odds against
a Palestinian
solution.**

NYT
1/28

חאריד: 3 1-28-88 עם השלוח: 2 1/2
מחלקת הקשר גיו-יורק
סוג בטיחותי: 00654
תז"ח: 281230
א ל : מנהל לשכת השר, מע"ח, הסכרה, מצפ"א,
ר ע : יועץ תקשורת לרוח"מ, יועץ תקשורת לשחכ"ס, לע"מ, דו"צ, קש"ח, מזכיר הממשלה
עמנואל גיו-יורק

Lewis (cont)

ingful diplomatic action. Nor is there much reason for hope ahead.

Some younger members of the right-wing Likud have become troubled at the idea of ruling endlessly over the Palestinians. Ehud Olmert, for example, a Likud member of the Knesset, has come out for a form of unilateral autonomy — pulling the army out of the big towns in the West Bank. "Nowhere in the Bible," he said, "do I read that Jews have to run the water system in Jenin."

But the Likud leader, Prime Minister Yitzhak Shamir, remains as inflexible as ever. And breathing heavily in the wings is an even more flamboyantly hawkish figure, Ariel Sharon.

Shimon Peres, the Labor Party leader and Foreign Minister, favors negotiating with King Hussein of Jordan, with an international conference as a framework. That will be his main campaign theme in the election due late this year.

"I am convinced," he said in an interview, "that it is the task of my generation and myself to hand over to the younger people a state free of two great dangers. One is that demographically we shall lose our majority and it will stop being a Jewish state. The

other, that we shall lose a chance for peace and then be in a state of belligerency for many years to come."

But will Mr. Peres ever be in a position to make Israeli policy? The troubles in the occupied territories have apparently moved the Jewish public in Israel to the right. And Israeli Arabs, whose votes gave Labor three seats in the last election, are outraged at the brutal policy of Mr. Peres's Labor colleague, Yitzhak Rabin, the Minister of Defense. The one Arab Labor member of the Knesset, Abed Darawshe, quit the party last week.

Moreover, the Peres idea of negotiating with King Hussein looks less realistic all the time. The last two months have made it clearer than ever that any political solution that matters has to be negotiated with the Palestinians. King Hussein is certainly aware of the dangers of trying to speak for them.

At best, as an American diplomat said, King Hussein "can provide the Palestinians with an entree into the negotiating process." Some Palestinians would sit on his delegation. But if they were representative, they would look to the P.L.O. for directions. So there really is no way to avoid the forbidden subject in Israeli politics: dealing with the P.L.O.

On the Palestinian side, the political situation seems more confused and frustrating than ever. The P.L.O. leader, Yasir Arafat, is committed to negotiating with Israel but has some rejectionist colleagues. In addition to his strong following in the occupied territories there is now demonstrated support for Islamic fundamentalism.

"We are realistic," said, Hanna Siniara, editor of the newspaper Al Fajr in East Jerusalem. "We don't want Israel to lose face. We don't want winners and losers."

Mr. Siniara is a moderate with whom it would no doubt be nice to negotiate. But he cannot speak for Palestinians as a group. And the Israeli Government, far from trying to build leadership in Palestinians like him, has harassed and arrested them.

There are no leaders on any side who take bold risks for peace — who will commit themselves personally as Anwar Sadat did when he went to Jerusalem, or Henry Kissinger did in his shuttle diplomacy, or Jimmy Carter did at Camp David. The United States now stands on the sidelines, wringing its hands.

An Israeli, trying to be optimistic, remarked that he had visited Alsace and seen peace where for 100 years there had been war and hatred between French and Germans. Yes, but that happened because there were two great leaders, de Gaulle and Adenauer, who dared greatly for peace. □

654

/19

2/13

2/13

NYT
128

Am I Reading the

By Woody Allen

Papers Correctly?

654/19 3/13

121/241

I'm not a political activist. If anything, I'm an uninformed coward, totally convinced that a stand on any issue from subway fares to the length of women's skirts will ultimately lead me before a firing squad.

I prefer instead to sit around in coffee houses and grouse to loved ones privately about social conditions, invariably muttering imprecations on the heads of politicians, most of whom I put in a class with blackjack dealers.

Take a look, for instance, at the Reagan Administration. Or just at the President himself. Or the men hoping to become President. Or the last cluster of Presidents. These characters would hardly inspire confidence in the average bail bondsman.

Another reason I'm apathetic to political cross-currents is that I've never felt man's problems could be solved through political solutions. The sporadic reshuffling of pompous-sounding world leaders with their fibs and nostrums has proved meaningless. Not that one is always just as bad as the next — but almost.

The truth is that whenever the subject turns to ameliorating mankind's condition, my mind turns to more profound matters: man's lack of a spiritual center, for example — or his existential terror. The empty universe is another item that scares me, along with eternal annihilation, aging, terminal illness and the absence of

Woody Allen's most recent film is "September."

God in a hostile, raging void. I always feel that as long as man is finite he will never be truly relaxed.

Having said all the above, I should also point out that there have been a few times that I have taken a public stance. Some people may remember that recently I came out vehemently against the colorization of movies without the director's consent. This is hardly a life-and-death political issue, but it is an ethical one, and I was quite amazed at the lack of support my position received.

Not that everyone was unsympa-

Israel's Policies Defy Belief

thetic, but the moral indignation and protective legislation I thought would follow was not quite equal to the ire aroused when a person gets in front of you at the bakery. In the end, it was not the artist's rights that prevailed but rather the "realities of the marketplace."

Another example was my anti-apartheid stance. So infuriated was I with the treatment of blacks in South Africa that I proclaimed I would not allow my films to play there until a total policy change is agreed to. This unfortunately failed to topple the existing regime, and apartheid continues, though I have received a number

NYT - Allen (cont)

11062 120

654/19
4/13

of grateful letters from Afrikaners who say that while they avoided my films before, now they are prevented from even wandering into one of them accidentally, and for this they thank me with all their hearts.

Still, there was the gesture and the hope that it would stir others. And to a small degree, it has. And now after months of quiet in my own life, another situation has arisen — a situation that is quite painful and confusing — and a stand must be taken.

As a supporter of Israel, and as one who has always been outraged at the horrors inflicted on this little nation by hostile neighbors, vile terrorists and much of the world at large, I am appalled beyond measure by the treatment of the rioting Palestinians by the Jews.

I mean, fellas, are you kidding? Beatings of people by soldiers to make examples of them? Breaking the hands of men and women so they can't throw stones? Dragging civilians out of their houses at random to smash them with sticks in an effort to terrorize a population into quiet?

Please understand that I have no sympathy for the way the Arabs have treated the Israelis. Indeed, sometimes you get the feeling you want to belt them — but only certain ones and for very specific acts.

But am I reading the newspapers correctly? Were food and medical supplies withheld to make a rebellious community "uncomfortable"? Were real bullets fired at first to control crowds, and rubber ones only when the United States objected? Are we talking about state-sanctioned brutality and even torture?

My goodness! Are these the people whose money I used to steal from those little blue-and-white cans after collecting funds for a Jewish homeland? I can't believe it, and I don't know exactly what is to be done, but I'm sure pulling out my movies is again not the answer.

Perhaps for all of us who are rooting for Israel to continue to exist and prosper, the obligation is to speak out and use every method of pressure — moral, financial and political — to bring this wrongheaded approach to a halt. ☐

Steel Shutters In West Bank: New Defiance

By JOHN KIFNER

Special to The New York Times

RAMALLAH, Israeli-Occupied West Bank, Jan. 27 — Hefting their crowbars and their rifles in what is a now a daily ritual, the Israeli soldiers moved from store to store this morning, ordering the owners to open up their steel shutters or, if the owners were not around, breaking the locks.

"Charmouta!" one of the soldiers shouted in Arabic, using the word for "whore" outside the Abu Shawish Insurance Agency. "What, it's 10'clock and you're not open yet? Get over here."

"Don't you call me charmouta," bristled Samir Abu Shawish, a plump 35-year-old insurance man. The word is so insulting to an Arab's honor that he refused later to translate it literally for a foreigner.

"Give me your identification!" the soldier shouted back, with several other troopers moving in close, gripping clubs. A few feet away, the patrol's radio man, a slight youth who seemed barely in his teens, a heavy field telephone strapped to his back, was shouting at an elderly Arab, pushing his finger at the man's face.

Riot Sticks and Crowbars

After a few moments of shouting, Mr. Abu Shawish bent down and unlocked the padlock from the bottom of the steel shutter.

The soldiers, troops of the elite Golani brigade, moved on, banging riot sticks and crowbars against iron gates and summoning the merchants to break the Palestinian general strike.

After they passed, the steel shutters came back down again.

Seven weeks after the wave of unrest began on Dec. 9, the Israeli-occupied West Bank and Gaza Strip have settled into a strange routine of abnormality.

Every day is a series of incidents, most of them, taken individually, relatively small — a tire burning here, a beating there, a demonstration, a clash, a jailing.

Relatively Quiet Day

Today was a relatively quiet day by the standards that now prevail, when on the late afternoon radio news, the unrest in the occupied territories was 15 minutes into the broadcast, well behind a scandal involving charges of corruption among judges.

Today, Israeli soldiers beat up members of an Israeli team working for CBS News in the Gaza Strip after they filmed troops hitting a Palestinian youth. An army spokeswoman said that the soldiers involved in the attack would be severely punished, and that the army had apologized to CBS News.

Three women limped down the road into the Jalazun refugee district, just north of here in the middle of the day. They said they had been discharged from the hospital after being beaten in an Israeli Army raid Tuesday. The Jalazun camp was sealed off Tuesday

as the army went in. One woman, Umm Hassan, raised her traditional embroidered Palestinian dress to show wounds she said were caused by rubber bullets when the soldiers broke into her house Tuesday night.

The Israeli Army, in its "Operation Update" report, said: "In the course of riots by Jalazun residents, two women threw concrete blocks at border policemen. A curfew was then imposed."

Residents of Al-Amari refugee district south of town said their area was

NYT - 1/28
126
3067
854/
19
5/13

The New York Times/John Kifner

An Israeli soldier arguing yesterday with Samir Abu Shawish, an insurance agent, outside Mr. Abu Shawish's agency in Ramallah, in the West Bank. The soldier was upset because the agency had not opened.

raided by the Israeli Army on Tuesday, too. They said soldiers had gone from house to house, pulling out people and beating them.

The Israeli Army said it sent troops to Al-Amari after disturbances. The area was closed to journalists on Tuesday, but was open at times today.

The dramatic confrontations of the first few weeks of protests, during which at least 38 Palestinians were shot to death, seem to have passed, at least for the moment.

The Israeli Army has not killed a Palestinian demonstrator in the West Bank or Gaza Strip since Jan. 15.

Curfews imposed on refugee districts and Palestinian villages and a new announced policy of beating Palestinians have restored some measure of calm. During curfews no one can move outside their homes, sometimes for days at a time.

But, what has emerged may be more significant: a stubborn mass resistance and the beginnings of a local Palestinian political leadership.

"This is very bad, because they treat us as an animal, a slave," Mr. Abu Shawish, the insurance agent, said later. "As a person of Ramallah town, I must do what the people do."

"You can't talk about money," he said. "For freedom, to get our own state, to get our rights, we can't talk about money. That is only profit. We talk about freedom, for my children, for my father, for my brother. If we lose the money, well, that is only profit."

"The strike is continuous," he said, adding that leaflets from the shadowy national leadership of the uprising, had called the strike.

A few blocks away, sparks flew as a welder from the iron workers union, working without pay, repaired the steel door and fixed new locks on the largest supermarket in the town, packed full of American cornflakes.

Jaleel Zabaneh, the supermarket owner, looked on proudly as the welders worked on his door and installed a monstrous set of case-hardened steel locks, costing about \$300 a set.

"This new lock, I'm doing it as a demonstration for the neighborhood," Mr. Zabaneh said. "Now they can open three shops in 15 minutes. This will take longer."

Corrections

An article yesterday about Secretary of State George P. Shultz's plans to meet with two Palestinians misidentified a speaker for an event to be held on Saturday at Congregation B'nai Jeshurun in Manhattan. Along with Mordechai Bar-On, a leftist member of the Israeli Parliament, the scheduled speaker is Tahseen Basheer, a former Egyptian Ambassador to Canada. (Hanna Siniora, editor of the East Jerusalem newspaper Al Fajr, is not on the program.)

NYT - 1/28 654/19
120 6/13
1/26

Mubarak, in U.S., Seeks Peace Efforts

1067 170 654/19 7/13

By DAVID K. SHIPLER

Special to The New York Times

WASHINGTON, Jan. 27 — President Hosni Mubarak of Egypt was reported today to have appealed to Secretary of State George P. Shultz to step up American peace efforts in the Middle East during this time of clashes between Palestinian Arabs and Israeli troops.

Beginning three days of talks in Washington on military, political and economic issues, the Egyptian leader also said to have discussed overall American and Arab strategy in the Iran-Iraq war, including possibilities for additional Egyptian and American help in the defense of Kuwait.

Mr. Mubarak's visit, which is to include a meeting Thursday with President Reagan and Congressional leaders, comes amid a growing sense of urgency about the situation in the Israeli-occupied West Bank and Gaza Strip.

Since early December, at least 38 Palestinians have been killed by gunfire from Israeli troops who have been trying to put down the unrest in the occupied territories. A policy announced last week of using beatings instead of live ammunition against Palestinians here has resulted in soldiers entering homes to beat Arabs and break bones. The tactics have provoked expressions of concern from some leaders of American Jewish organizations that usually give Israel unconditional support.

Palestinians Meet With Shultz

Two Palestinians met with Mr. Shultz today and gave him a letter urging that an international force be sent to protect the Arab residents of the West Bank and the Gaza Strip. "Our people are in urgent need of immediate international protection from the brutality of Israel's military authorities," said the letter, handed over by Hanna Siniora, editor of the East Jerusalem newspaper Al Fajr, and Fayez Abu Rahme, a prominent Gaza attorney. "Uncivilized and oppressive measures are being employed by Israeli occupation forces to quell the just uprising of our Palestinian people."

The State Department forbids photographers to take pictures of Mr. Shultz and the Palestinians. A department spokesman attributed the decision to a lack of time and denied that it was aimed at playing down the meeting.

An interfaith group of about 500 American Jews, Moslems and Christians today announced the formation of a committee to press for Middle East peace. They issued a call for the United States to redouble its efforts and endorsed the concept of an international conference, which has been proposed by King Hussein of Jordan and accepted by the Reagan Administration.

Although the Israeli Foreign Minister, Shimon Peres, has endorsed the idea, the Prime Minister, Yitzhak Shamir, has resisted, arguing that it would give the Soviet Union and radical Arab countries like Syria too much influence over the peace process.

NUT
1-28

Group Has Dual Goals

The group, the U.S. Interreligious Committee for Peace in the Middle East, emphasized both "Israel's right to secure borders and peace with her neighbors," and "the Palestinian people's right of self-determination."

"These two goals — Israel's security and Palestinian self-determination — are mutually and inextricably interdependent," said Ronald J. Young, a former Middle East representative of the American Friends Service Committee, who organized the interfaith group.

The diversity of the group was illustrated by an appearance at a news conference of Rabbi Arthur Hertzberg, professor of religion at Dartmouth College, and Al-Hajj Dawud Assad, president of the Council of Mosques, U.S.A.

"What has been going on is not an outbreak in its own right," Rabbi Hertzberg declared. "It is a symptom of 20 years of occupation."

Mr. Assad survived the massacre at Deir Yassin, the Arab village near Jerusalem attacked in 1948 by fighters from Menachem Begin's Irgun Zvai Leumi underground unit and the Stern

Gang. He said that despite losing 38 members of his family at Deir Yassin, "My religious duty, my Moslem faith and Koran, tell me that we should dialogue with the People of the Book."

In addition to the peace efforts, President Mubarak is reportedly discussing the vast United States aid program to Egypt, which has provided \$13 billion in economic assistance since 1974. He met today with Secretary of Defense Frank C. Carlucci, Secretary of Agriculture Richard E. Lyng and Secretary of the Treasury James A. Baker 3d, as well as with Mr. Shultz.

As the only Arab country to sign a peace treaty with Israel, Egypt enjoys a favored position in the American aid program. It will receive more than \$2.2 billion this year in military and economic assistance.

But Egypt is burdened by a military debt of \$4.5 billion to the United States

at interest rates of about 14 percent. American officials say Egypt will probably decline an offer for refinancing at lower interest rates because it hopes to persuade the United States to forgive the debt.

Jewish Group Affirms Support

In New York, Morris B. Abram, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, offered his organization's unequivocal support for Israeli policy in the occupied territories.

"Israel has the right and responsibility to protect the security of its people and the integrity of its institutions," Mr. Abram said at a news conference.

He also released a telegram from Prime Minister Shamir that said "we have not and will not" adopt a policy of indiscriminate beatings to deal with the violence.

654/19
8/13
126
1106D

Letters

What Is Needed to Promote Mideast Peace

To the Editor:

It was with shock and dismay that I read the William Safire column of Jan. 13. Very rarely in my long and close experience with the Arab-Israeli conflict have I witnessed such an intentional distortion of facts.

While Israel continues to fire on Palestinians in the West Bank and Gaza, Mr. Safire chooses to blame the one country that has most consistently and actively pursued the cause of comprehensive peace in the Middle East: Jordan. His attack on King Hussein is disgraceful; it shows a contempt for truth unusual even for a writer who has never been objective about the Middle East.

Certainly, Mr. Safire knows that in 1967 King Hussein was instrumental in formulating United Nations Security Council Resolution 242. He also knows that in 1982 Jordan readily accepted President Reagan's peace proposal. Israel, he should recall, rejected it immediately. And in 1985, it was King Hussein who proposed convening an international peace conference under the auspices of the Security Council. In a speech to the General Assembly that year, King Hussein stated that Jordan "is prepared to negotiate, under appropriate auspices, with the Government of Israel, promptly and directly, under the basic tenets of U.N. Resolutions 242 and 338." This initiative was also rejected by Israel and, I regret, implicitly by the United States through indifference.

Mr. Safire faults the King for not wanting to negotiate without a mandate from the Palestinians. The issue is Palestinian people and Palestinian land; they are the victims, and they must be the primary participants, together with Jordan and the other Arab countries involved, in any negotiations to determine their fate. Only in this way can the peace be real, comprehensive and enduring.

Mr. Safire ignores that a peaceful settlement means restoration of the Palestinians' right to self-determina-

tion in their own homeland. The "autonomy without sovereignty" and "self-rule" he mentions are euphemisms for continued Israeli military control of occupied Arab territories.

The principle of an international peace conference with all the parties involved, including the Palestinians, is now almost universally accepted. Only Yitzhak Shamir's party has rejected it and still insists on direct bilateral talks. Mr. Safire is naïve to believe that Mikhail S. Gorbachev, let alone King Hussein, would have accepted a hastily contrived, inadequately represented "conference" at the Washington summit as a substitute for the carefully prepared and authentically international conference that has been under discussion for almost three years. A State Department briefing after Mr. Gorbachev's visit revealed the Russian position as precisely opposite such a public relations gimmick.

Mr. Safire is flat wrong in reporting Secretary of State George P. Shultz's meeting with King Hussein in London. Mr. Shultz did not say that Prime Minister Shamir had accepted the idea of a meeting at the Washington summit. Most important, his Majesty did not say no to Mr. Shultz's proposal. He said, "Yes I will go if such a meeting will lead to the international conference we have been working for over the past two years." Mr. Shultz only responded that he could give "no guarantee" on that.

Does Mr. Safire really believe that the current Arab uprising in the West Bank and Gaza was provoked by a minor diplomatic effort that momentarily surfaced three months ago? For the Palestinians, it is the desperate ultimate manifestation of cumulative pain inflicted, day by day, through the more than 20 years that they have been living under Israel's oppressive occupation. Repeatedly, in one public statement after another since 1967, King Hussein has been warning of exactly this kind of mass explosion.

The Palestinian-Israeli confrontation is not a war of words, but a human tragedy that will leave a stain of guilt on all who, through indifference or intent, aid and abet its continuation.

MOHAMED KAMAL

Ambassador of Jordan
Washington, Jan. 15, 1988

654/19
9/13
128
1987

Hear the Palestinians

To the Editor:

William Safire, in "The Little King" (column, Jan. 13), is naïve and illogical. King Hussein of Jordan and even King Fahd of Saudi Arabia are not the keys to forging a successful solution to the Palestinian problem in the Middle East. George P. Shultz and the United States have been kidding themselves for a decade by thinking that Arab "moderates" can negotiate a peace for the Palestinians. Such a consensus does not exist in the Arab world. The Arabs are not one people, but many divided peoples loosely united by one faith and a common distaste for Israel.

The few points of agreement all Arabs share are not enough to give a politically weak King Hussein the authority to represent the Palestinians in a peace that must take place. Only the Palestinians themselves can negotiate such a settlement. Unfortunately, Israel and the United States must decide whether they value peace more than their bellicosity with the Palestine Liberation Organization, the only known representative body for this well-educated group.

As much as Mr. Safire may wish to disagree, there are dirty hands on both sides of this terrible conflict. Without a serious peace effort, the riots in Gaza and the West Bank will worsen, and Israel will lose more of its innocence. These are not comforting choices, but there is too much life to lose to ignore the truth: The Palestinians must be allowed to speak for themselves.

TOM WELCH

New York, Jan. 14, 1988

NUT
1-28

GS4/10

10/13

226
11062

NAT - 1/24
 1/24
 1/24
 654/19
 11/13

Wrong Target

To the Editor:

Edward W. Said, long considered an intellectual bulwark for pro-Palestine Liberation Organization groups, has begun 1988 by dealing severe blows to his credibility. In his Jan. 8 Op-Ed article, he states: "In early 1971, Gaza was 'pacified' by the Israeli Army. Several thousand Palestinians were moved from their homes, neighborhoods were eradicated, scores were arrested and killed and most of the residents were crowded into more easily surveyable districts, where living conditions remain deplorable."

The facts are these:

- The residents of Gaza were already in refugee camps, having been confined there by the Egyptians when they occupied the area in their attack on Israel in 1948. They remained there with no help or concern from the outside world, until Israel won the territories in 1967.

- Unlike the Egyptian regime, the Israelis established programs to better the health, educational and living conditions of the Gazans. (Just two examples are the drop in the infant mortality rate from 86 per 1,000 to less than 38 per 1,000, and the establishment of universities and other institutions of higher learning.) Since the early 1970's, almost 10,000 families have been voluntarily resettled in prefab housing already constructed or on plots of land with materials for construction. On completion of the homes, the plot becomes the property of the individual family. Hardly a repressive program!

- Mr. Said does not mention that both the P.L.O. and the United Nations have exerted strong pressure against this program, and have succeeded in slowing participation to a trickle. United Nations opposition is summarized in a yearly resolution initiated by the Arab bloc: "The General Assembly reiterates strongly its demand that Israel desist from the removal and resettlement of Palestinian refugees in the Gaza Strip."

P.L.O. opposition took a more violent form and resulted in the physical intimidation, injury and deaths of would-be participants. This form of "persuasion" has become standard in quelling any form of cooperation by Arab refugees with Israel.

Mr. Said speaks of "the smoke-screen of nonsense about 'terrorism' and the 'peace process.'" His unwillingness to aim his wrath at its true causes — his fellow Arabs — is smokier by far. Since 1948, when a Palestinian state could have been established at the same time as Israel, the Arab countries have unanimously rejected the formation of such a state by peaceful means. Their often-stated objective has been not a mutual recognition and side-by-side states, but the elimination of Israel. Formation of a Palestinian Arab state remains a moot point, since none of the Arab nations except Egypt has made even a token move toward it.

Mr. Said indeed has cause for wrath, but it will become effective only when he aims it at the right target.

WIN MEISELMAN

President, Committee for Accuracy in Middle East Reporting in America
 Washington, Jan. 13, 1988

Troops Attack Camera Crew *Israel Apologizes Amid Tension Over Policy*

By Nancie L. Katz
Newsday Special Correspondent.

ND
1-28

Jerusalem — Israeli troops attacked a CBS camera crew filming soldiers arresting a Palestinian youth in the Gaza Strip yesterday, in an incident that drew an apology from the army and underscored continuing tension over its beating of Arabs.

The government's policy on beatings to curb unrest was called into question again by a newspaper report in which an unidentified 20-year-old soldier, contradicting statements by Defense Minister Yitzhak Rabin, said soldiers had been ordered to beat Palestinians indiscriminately.

The army, meanwhile, reported most of the occupied West Bank and Gaza Strip "relatively quiet" with sporadic disturbances, including one that led police to fire tear gas and rubber bullets.

CBS bureau chief Terry Platinga said cameraman Moshe Ben Dor and soundman Ido Sela, both Israelis, were punched and kicked by a squad of soldiers while filming the arrest of a youth near the Jabalya refugee camp.

"They were set upon by about ten or twelve soldiers who roughed them up badly, hit and kicked them and disabled their camera equipment," Platinga said. Neither was seriously injured.

654/19
12/15
120
1/16/7

ND - 1/24
 654/19
 13/13
 221
 3941

CBS made a formal complaint and, after an army spokesman interviewed the commander and members of the unit, an apology was made, the military said. An army spokeswoman said the soldiers involved had been identified and would be punished.

The incident was the latest of several reported attacks on cameramen filming or photographing army action to curb unrest in the occupied territories. At least three Israeli photographers reportedly have been beaten and had their cameras smashed and film confiscated. An ABC News camera crew reported being roughed up by troops in Gaza on Sunday.

VIOLENCE from Page 7

As controversy continued over what has been widely termed as Rabin's "beating" policy, a daily Hebrew-language newspaper, Hadashot, published an interview with an unidentified soldier in Gaza who said he had received a "general order" to beat Arabs.

Rabin, under fire from numerous reports alleging soldiers were indiscriminately and severely beating Arabs, reportedly told the Knesset Defense and Foreign Affairs Committee Tuesday that there were no orders calling

for "beatings for beatings' sake." But Rabin, along with military sources, has conceded there have been "exceptions" to his orders, which he said called for use of physical force against protesters at the start of demonstrations as a humane way to prevent a repeat of violent riots. Rabin vowed every complaint of army abuse would be checked.

However, in the Hadashot report, the soldier was quoted as saying, "We received instructions that in order to make the presence of the IDF [Israel

Defense Forces] known in the camp during the curfew, we should knock on doors, enter houses and take the men outside.

A military spokesman refused to comment on the report, saying the reporter had refused a request from army investigators to identify the soldier. Soldiers are forbidden to talk to the media without permission from commanders.

The newspaper quoted the soldier as saying that Arab men were made to stand with faces to the wall, "and during questioning soldiers hit them with

clubs."

The soldier said the platoon commander and the deputy had issued the orders, adding that other troops told him they had been given similar instructions. The policy caused tension among soldiers, he said.

"In almost every group, there were soldiers who opposed the beatings, and they usually served as reinforcements outside the home or looked on from the side," he said. "Over time, the number of those refusing to beat grew, but no one refused an order."

25

JAN.27 '88 16:08 ISMI-OTTAWA

P.01

טופס מברק פקסשגרירות ישראל / אוטבה

דף 1 מתוך 4 דפים

סווג בטחוני מגבילדחיפות מידי

תאריך/זח 27.1.88 (15.00)

81

מס' מברק

אל: מצפא (ווש' - העבירונוא):

+ המעב בשטחים - סקירת תקשורת

2 1 1 2 1 1 3 3 2
 חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
 חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
 חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר

2/4

JAN.27 '88 16:09 ISM1-011444

נר וס אלוססה

P.02

המצב בשטחים - תקשורת

השבוע החולף עמד בסימו זימונו של השגריר לשיחה עם שח קלארק. קדמו לכך ספקולציות עיתונאיות שצפו מחאה קנדית קרובה. הכותרות הדגישו דבריו של קלארק כי ישדאל מפרה זכויות אדם בשטחים. כטלביזיה ובעיתונות צוטטו תגובותיו של השגריר (לשאלות שהופנו אליו עם צאתו מן השיחה), בין היתר - שאינו חש כי יש פגיעה ביחסי ישראל קנדה. שאנו פועלים במסגרת חובתנו להשיב את השקט לאזור ומצטערים עמוקות על הנפגעים. בראיון טלביזיה ששודר למחרת היום בקנדה אי.אס., השגריר הדגיש דבריו קלארק אודות היחסים הידידותיים שבין שתי המדינות, הסביר שאין סתירה בין דבריו מלרונני לבין העמדה שביטא שה"ח וניצל ההזדמנות כדי להפריד הטענות בדבר רעב במחנות.

התבטאותו של רוהם מלרונני בפני תלמידים (22) הניבה כותרות בדבר "ריכוך" בתמיכת מלרונני בישראל. רוהם הסביר כי בינתיים "היו התפתחויות", הזכיר דבריו קלארק ש"אין להשתמש במזון כבנשק" ואמר שקנדה מקווה לעודד דיאלוג פוליטי בין ישראל ומדינות ערביות מחונות. "איננו משתתפים ואיננו מעצמה, אך ננסה להיות לעזר כפי שאנו פועלים במרכז אמריקה. יתכן ונקרא למלא תפקיד יותר פעיל, ישראל היא FRAGILE DEMOCRACY שקמה תוך קשיים עצומים" הוסיף שאין לו סתירות ברורים לכעיה הקשה.

העיתונות מרווחת על מחלוקות פגמיות אצל השמרנים והליברלים כאשר לעמדה שיש לנקוט כלפי ישראל. מורגש שה-NDP מאוחרים בקריאתם למחנות ישראלית. (כלדבנט הצהיר במלמנט שקנדים ואף ישראלים רבים DISGUSTED מן האמצעים שמופעלים בשטחים) בעקבות פגישת שח עם עשרת השגרירים הערביים (22), נאמר בין היתר, שקלארק ביקשם להתערבות ממשלותיהם לריסון הפלסטינים, כך שלא תהיינה סרובוקציות שיביאו לתגובה ישראלית קשה. (ראו מברקנו 74): הכיסוי לפגישת זו היה מועט והצטמצם לעיתונות הכתובה. צויון שהשגרירים הערבים רואים בעמדה הקנדית "צער בכיוון הנכון". בהפגנה פרץ פלסטינית בטורונטו (23) נטעו שהקנדים הגיבו מאוחר ופשוט מדי. הכרזות בהפגנה קראו "מות לישראל" ו-"הפתרון היחיד - מהפכה איסלאמית". ב-24 השתתפתי בערב שאורגן עי "נטורוק" (טורונטו). הכוונה הייתה לקיים דיון קהילתי-משפחתי ללא נוכחות התקשורת. הארוע לא פורסם כמקובל ובכל זאת הופיעו כ-900 איש (ועימם גם צוותי טלביזיה ועיתונאים). הארוע ביטא תמיכה רחבה בישראל כאשר התקשורת משמשת מטרה עיקרית לקובלנות. דיויד באזה, עורך חדשות הערב של CBC שחשחחף בדיון, ציפה לביקורת אך נראה המום מעוצמתה וניכר שחש ניסגע מטענות שהעמידו בסימן שאלה את הגינות הרשת ומקצועיות אנשיה. בחדשות הערב (גלובל) הוקרו קטע מדברי (חד ממדיוחו של המסר הטלביזיוני), בעיתוני הבוקר התפרסמו דיווחים על הארוע. הכותרת בסאן: חותקף אופן הכיסוי התקשורתי של ישראל.

אין ספק שיש לנו טענות כבדות משקל נגד התקשורת: היעדר רקע היסטורי, חוסר פרופורציה בדיווחים, סטנדרט כפול, עוינות לשמה, קריקטורות ניכזיות וטעויות סתם. יש טעם ותועלת לא להרפות מן התקשורת כאשר מתגלים עיוותים, אך להערכתו אין סיכוי רב לגישה הסברתית שחולה את כל הרעה בתקשורת. יש להדגיש כי התקשורת אינה סגורה בפנינו. התבטאויותיהם של מדינאים ישראלים מרווחות יום יום, הרשתות נאבקות להשיג ראיונות עם מנהיגים ישראלים. כאן בקנדה השגריר הופיע כבר כ-4 ראיונות לרשתות ארציות (טלביזיה), גדעון מאיר השתתף בחוכנית רדיו (CBC חוף אל חוף) שעסקה בחופש העיתונות בישראל על רקע המצב, קונכ"ל טורונטו הופיע בשבוע בעבר בקנדה אי.אס. וקונכ"ל מונטריאול מרכת להופיע ברשתות שבקיבוק.

הבעיה אינה איפוא אי יכולת להתבטא, אלא מה כוחן של מילים מול תמונות קשות המוקרנות מידי ערב. הסברתית אנו מנסים לכווץ את הדיון מסוגיית ההפגנות לשאלה הפוליטית הרחבה יותר. יש הצלחה מסוימת - בעיקר כמאמרי מערכת ופרשנות. האנשים כרויות יותר לטיעונים המבחרים. הדילמה הישראלית, סרבנות הצד השני וכד'. הפענו למספר כוחני מאמרי מערכת ראיון הטלביזיה שערך טד קופל עם עראפאת. התגובות לימדו שהיה כדאי...).

לאחר יומיים של פגישות עם תקשורת בטורונטו (ביניהם כותבי מאמרי המערכת של הגלובל והסטאר), התרשמתי כי הינם מבטי באיתור עמדה ישראלית ברורה. לטענתם, רוברים ישראלים בארץ משמיעים דבר והיפוכו. הדבר שוב אינו מצטייר

✱

3/4

JAN.27 '88 16:09 ISMI-OTTAWA

נר ור אטסבה

P.03

3/4

בעיניהם כסממן לחיותה של הדמוקרטיה הישראלית, כמו גילוי של קיטוב חריף וחיעדר שליטה.

הנושאים שעמדו השבוע במוקד הדיווחים מישראל: ההכאות, הגבלות באספקת מזון למחנות, מחלוקת פנימית בפוליטיקה הישראלית וההסגן ות בנצרת ובתל אביב..

מאמרי מערכת (24)

גאזט - על ישראל לגלות נכונות לנחל מומ עם כל נציג הנחשב לגיטימי עי הפלסטינים. דבקותם של האחרונים באלימות, אך מקשיחה העמדות הישראליות, אש"ס אינו מסייע למחרון.. נסיון התקיפה בגבול הצפון לא ישכנע ישראלים שהאירגון אכן מוכן לדבר על שלום ויחיו אשר יהיו דבריו המעורפלים של עדאפאח. סטאר - המהומות מתלקחות על רקע כשלונה של ישראל להתמודד עם שאלת היעדר מולדת לפלסטינים. אם דרוש לחץ אמריקני על ישראל כדי שתבוא לשולחן הועידה הבינ"ל, אזי רצוי שתאצ"ר וקלארק יחליפו מילה עם וושינגטון.

יו שופילד (גלוב 19) הארועים פוגעים בכלכלת ישראל.
" " (גלוב 23) ישראלים רישמיים, שלא כמקובל, מחססים להתראיין על המצב.
פיטר וורטינגטון (פיננשל פוסט, 18) ההסגנות הינן חולדה של חופש ודמוקרטיה וזה בודאי לזכותה של ישראל. הן לא חיו מתאשרות תחת משטר טוטאליטארי.
ג'ים טרכס (סיטיזן, 23) ישראל גיצמדת לסטטוס קוו.
איליה גרול (סיטיזן, 23) ררוש אומץ בשני הצדדים. על אש"ס להכיר בישראל ולהכניס שינויים באמנה. על ישראל להבהיר שצעד כזה יוביל להכרה באירגון ולמום עימו.
רויוד לאנדאו (סטאר, 24) חשש בישראל מהתגברות כוחו של הפטרמנטאליזם בשטחים.
קריק טורה באדמונטון ג'ורנאל (אוליפנט מ-UPS) רכבת העושה דרכה למחנות וממול אוטובוס המוביל פלסטינים. הכותרת DEPORTATION - THEN AND NOW.

-- גיל

*

8 The Toronto Sun, Monday January 25, 1988 ●●

Coverage of Israel attacked

By MICHELE MANDEL
Toronto Sun

The media came under fire last night as hundreds of Metro Jews turned out to show their support for Israel after six weeks of "distorted" reporting.

A panel on "Gaza, the Media and the War against Israel" drew about 900 people to the Shaarei Shomayim Synagogue where speakers blasted the media — particularly the *Toronto Star* — for bias in its coverage of the recent riots in the Gaza and West Bank.

"There is a deep-rooted double standard toward Israel," said Avi Gil, the Israeli embassy's press attache in Ottawa. "Each of us has to be sensitive to such distortion, whether intentional or not."

As an example, Donald Carr pointed to repeated news reports of widespread hunger in the occupied territories, even though the International Red Cross said there was no problem.

"That wasn't ... on the news," said Carr, executive member of the Canadian Jewish Congress.

Israeli General Moshe Nativ said the media fails to point out that while Israel wants to negotiate, it has no choice but to respond to violence.

Tory MP John Oostrom accused the media of showing only one side of the confrontation.

Rabbi Manachem Gopin pointed to a *Star* picture of a Palestinian pinned under an Israeli jeep, with the cutline accusing the Israelis of purposely running him over.

"But on the news that night, we saw what really happened," Gopin said. "A rock was thrown, it hit the driver, the car went out of control and pinned the young Palestinian."

But *Toronto Sun* reporter Stuart McCarthy, who recently returned from assignment in Israel, defended the media's presentation of the rioting.

"What is happening in Israel is ugly," he said. "The images you're seeing on TV are factual."

END

P.01

פילדלפיה	
15	גר
1.27.88 תאריך	
דחיסות דחוף	

דע: סמנכ"ל אמיח"ק, מח' הסברה משה"ח, הסברה שגזושינגטון -
מאת: הקונסול הכללי, פילדלפיה.

גר 15 27188 1700 דחוף מפילדלפיה.

1. הופעתי היום יחד עם תד מן, נשיא הקונגרס היהודי האמריקני, בפני מושב מורחב של מנהיגים יהודים בפילדלפיה.
2. לאחר דברי הסבר משלי, דווח תד מן על פגישותיו. עם נשיא מצרים, מלך ירדן, רה"מ ושה"ח וחשמיץ השקפותיו הידועות.
3. בין הדברים שחדגיש, היתה המיכה בדברי בנושא השימוש באש חיה בשלבים הראשונים של המהומות ובנושא האיסוף של חיילתנו.
4. לעומת זאת בדווחו על שיחותיו עם שהב"ט, מתח ביקורת חריפה על מדיניות המכות ולמעשה קרא למנהיגים המקומים להשמיץ קולם ברמה בנושא זה.
5. כן טען שהקח בארץ אינו מקבל תמונה מלאה בגלל צנזורה עצמית של הטלוויזיה הישראלית.
6. קהל חשומעים נחלק לשניים: חלקו שולל את זכותו להתערב במגעים מדיניים של ממשאל ולייצג את הקהילה היהודית שלא בחרה בו למטרה זו ואלו חלקו האחר חומך בפעילותו.
- תר מן עצמו הטעים שחלפו חימים שמנהיגים יהודים בארה"ב יהיו מנועים מלהשמיץ דעותיהם ועצותיהם גם בפומבי.
7. נושא הועידה בביני"ל והמאמצים לחידוש התנועה המדינית תפשו מקום נכבד בחלופי הדברים בקטע השני.

27-11

1 2 1 1 3 1 3 2
 אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים

13

רחיפות:
מ י ר י
סווג כטחוני:
ש מ ר	מחלקת הקשר ניו-יורק
סופס מברק	רף: ---
מחור: ---
תו"ח:
271230	מצפ"א, לשכת רה"מ	א ל :
גר :
00613	וושנינגטון	ד ע :
וויניצ'סון - 139	חקונסול הכללי, ניו-יורק	מאח :

ממקורות בתנועה הרפורמית נמסר לי שקיים אצלם רוגז רב על אלכס שינדלר והביקורת הפומבית שהוא מותח על ישראל. בערכות התיעצויות על הדרך המתאימה להביע הסתייגות ממנו. מתנגדיו סבורים שהוא גורם נזק לא רק לישראל בשעת מצוקתה אלא גם לתנועתם שלהם. חלק מן האשמה מטילים על איש יחסי הציבור שלן דיק כהן.

יגר

מח 2
רח 3
גל 3
ג/א 1
הין 1
גל 2
פאוס

מ.י.

אישור:

משה יגר

שט השולח:

27.1.1988

תאריך:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 28.01.88

דף 1 מתוך 2

עותק 2 מתוך 36

טודי ביותר

18068 3745/3

נכנס **

* חוזם: 1,18068

* אל: המשרד

* מ-: רוס, נו: 592, תא: 270188, זח: 1600, דח: מ, טג: טב

* נו: 8

* טודי ביותר/מיד

* טמנכ'ל מז'תים

* דע: המנכ'ל המדיני

* המנכ'ל

* מנכ'ל משרד רה"מ

* נכבשתי לא"ב היום עם השגריר אוקלי מהמועצה לבטחון

* לאומי, לפי בקשתו.

* הועלו הנושאים:-

* 1. תהליך השלום

* 2. טאבה

* 1. ביקור מובארק יהודה הזדמנות לא רק לשמוע הצעותיו

* כפי שהועלו בסומבי לפני ביקורו אלא גם לברר אם יש

* באמתחתו מחשבות קונקרטיות נוספות.

* במועצה לבטחון לאומי אינם נלהבים מהצהרותיו של מובארק

* לגבי הועידה הבינ"ל. עם זאת הם סבורים שיש צורך לנצל

* את הזמן שנותר לכהונת ממשל רייגן כדי להתקדם בתהליך

* השלום ולהביא למי"מ בילטרלי בין ישראל-ירדן והפלשתינים.

* לדעתם עדיף להתרכז עתה בדיונים ענייניים על מהות ולא

* במטגרות. יש לראות גם את מגישת שה"ח שולץ עם חנה

* טכיודה ואבו רחמה כחלק מחיפושי הדרך המתנהלים עתה

* מצד הממשל.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עמק 2 מתוך 36

2. לנוכח תפקיד המפתח שמיועד לנשיא מובארק בנסיון
* לחדש התהליך המדיני והשפעתו על חוסיין על מנת להביא
* לשולחן המו"מ על הסדר-ביניים - תגובתה השלילית של
* ישראל להצעותיה של ארה"ב (ביקור סופר בירושלים)
* בנושאי טאבה - מערימים קשיים בנסיון האמריקני להביא
* להידברות טובה יותר ולשיפור האווירה בין ארה"ב-מצרים
* וישראל. ארה"ב סבורה לכן שחשוב היה שישראל תעניין
* מחדש בהצעותיה של ארה"ב בנושא טאבה ולא לדחותן על
* הסף.

א.ר. =

* ת.פ: שהח, ר.חמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ליאור, מצרים,
* בירן, מצמא, טייבל

SECRET
REF ID: A66585

1. The first phase of the program is to develop a
series of studies, including the study of the
history, the study of the present situation, and
the study of the future. The second phase is to
develop a series of studies, including the study of
the history, the study of the present situation, and
the study of the future. The third phase is to
develop a series of studies, including the study of
the history, the study of the present situation, and
the study of the future. The fourth phase is to
develop a series of studies, including the study of
the history, the study of the present situation, and
the study of the future.

SECRET

2. The second phase of the program is to develop a
series of studies, including the study of the
history, the study of the present situation, and
the study of the future.

* 18070 308/1

* תאריך: 88.08.88 *
* דף: 1 *
* עותק: 2 *
* מתוך: 18 *

* סודי ביותר *

* נכנס ** *

* ** *

* ** *

* *** *

* חוזם: 1,18070 *

* אל: המשרד *

* מ-: רוש, נר: 606, תא: 270188, זח: 2000, זח: מ, טג: טב *

* נד: 0 *

* סודי ביותר/מיוז *

* אל: מנכ"ל ראה'מ *

* מנכ"ל מדינאי *

* צלצל צ'רלי היל מייד אחרי הפגישה, כדי לומר: - *

* THIS WAS A NON-MEETING AND NOT A MEANINGFUL ONE. *

* PALESTINIANS REPEATED PARTY LINE. THE SECRETARY *

* HIT AT THE P.L.O. WHICH HAS A REALITY PROBLEM *

* לדבריו, המזכיר קיבל את מסר ראה'מ בשנייה השנייה. *

* ערך. == *

* תמ: שהח, רהמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, ליאור, בירן, מצמא *

למנהל
מספק על דיווחים אלו, תמ
בפני מנהל משרד, 21

[illegible]

1. The first of these is the fact that the
2. second of these is the fact that the
3. third of these is the fact that the
4. fourth of these is the fact that the
5. fifth of these is the fact that the
6. sixth of these is the fact that the
7. seventh of these is the fact that the
8. eighth of these is the fact that the
9. ninth of these is the fact that the
10. tenth of these is the fact that the

* FIVE SEVEN TWO ONE FOUR AND SIX EIGHT ZERO, NINETEEN
FIVE, P-
:
:
:
* THE CONTINENTAL NATIONAL TRADING COMPANY

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C. 20250

WATER RESOURCES DIVISION
NATIONAL CENTER FOR WATER RESEARCH
WASHINGTON, D. C. 20250

WATER RESOURCES DIVISION

NATIONAL CENTER FOR WATER RESEARCH

WASHINGTON, D. C. 20250

WATER RESOURCES DIVISION
NATIONAL CENTER FOR WATER RESEARCH
WASHINGTON, D. C. 20250

WATER RESOURCES DIVISION

NATIONAL CENTER FOR WATER RESEARCH
WASHINGTON, D. C. 20250

WASHINGTON, D. C. 20250

WASHINGTON, D. C. 20250

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

500 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 300 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

Personal & Private

Thomas A. Dine
Executive Director

594

January 22, 1988

2/5

Mr. Charles Hill
Executive Assistant
to the Secretary of State
The Department of State
Washington, D.C. 20520

Dear Charlie:

I took to heart your recent invitation to share some ideas with you about the severe situation in Gaza and the territories. Subsequent to our meeting on Monday, I have been consulting with our community's leadership, insiders in the various presidential campaigns, and friends in the foreign policy community. There is an obvious consensus on the need to find a political solution between Israel and the Palestinians, but also a recognition that the "blame" for the impasse until now is not with any one party. (Most people, I may add, know that the origins of this problem were inherited by the Israelis.) There is certainly more than enough blame to spread around.

It is obvious that all of the parties need to reassess their static positions in light of the upheaval that has taken place and the "new dynamic" that has been created among the Palestinians. It is obvious too, that the United States, as the one superpower to whom all look for leadership, is key to finding a way to move the process toward a solution along. Beyond this, here are the parameters I see and some ideas in each case.

Israel faces an explosive situation in an election year with a deeply divided polity. Indeed, fissures increase within the NUG and within Labour and Likud themselves as the crisis continues. The current situation has jolted many of Israel's top leadership. However, the debate over resolving Israel's future direction is taking place in circumstances whereby voices of moderation in both major parties are weakened. Suggestions of unilateral autonomy, territorial compromise, and negotiations with Palestinians are heard -- but faintly. As I reported to you, each U.S. criticism of Israel is interpreted by politicians, among other things, in the context of their particular perspective, not in terms of the substance. I would submit, therefore, little constructive purpose will be served by additional public displays of irritation out of Washington. Israeli confidence in the United States is a prerequisite for progress.

All leaders I have consulted believe that disagreements should be conducted in the context of a relationship between friends and allies, not adversaries. Of course, the President and the Secretary are viewed that way. (A related point to this that I made in Israel was your best friends in Washington need supporting material to work with, not negative.) I believe, particularly in times of trouble, it is essential to state and restate the fundamentals of the bilateral relationship. lest frictions be

misunderstood or even exploited by adversaries with agendas of their own. Also, Labour needs to know that the U.S. shares its concern to reinvigorate the peace process. Likud needs to know that we are doing what we can to get Egypt and Jordan to end their boycott of Shamir. There is merit in the idea that the U.S. should spell out a vision of how to reconcile the positions of the parties -- provided that there is consultation with Israel first, not sprung as a surprise as in 1982.

594

3/5

King Hussein has taken refuge in a position that may find him safety within the Arab world, but falls substantially short of what will be necessary if real negotiations are to proceed. His unwillingness to go further than the Syrians and the Soviets, not to mention the PLO, on both process and substance, effectively gives a veto to the parties least interested in the realistic progress. Gently, the United States, perhaps through Mubarak, must hold the King's feet to the fire, not letting him sit on the fence merely saying, "I told you so." Some specific near-term ideas:

- (1) active participation in quality of life and economic development measures with political content, including an emphasis on the younger generation;
- (2) a willingness to explore interim measures to do something material now to improve the situation for the Palestinians in direct or indirect negotiations. This could pave the way for negotiations later over final status issues. We need to deal now with substantive issues that are manageable.
- (3) reconsideration of the mini-conference with two superpowers, Israel, Egypt, and a Jordanian/Palestinian delegation along the lines Shultz proposed and Shamir accepted but Hussein rejected in the Fall.
- (4) building up to, rather than demanding as the first step, a full-scale international negotiation.

The most important thing is not the specifics, but getting the King re-engaged. The uprisings are ultimately a threat to the Hashemite rule of Jordan as they are to Israeli rule over the territories.

Mubarak needs, once again, this coming week, to be reminded that fidelity to the Camp David accords is essential to strengthen those in Israel who favor taking additional risks for peace. So far, he appears to be relatively okay in this regard but, if in the future he should, under pressure from the Arab and Islamic radicals, move further from Israel, it would further weaken the peace process. It would also politically weaken those inclined to be peacemakers in Israel and stiffen America's pro-Israel community. But bilateral relations are not enough. As the one Arab country with a peace treaty with Israel, Egypt should and can be the bridge between Israel and Jordan and the Palestinians. Now that Egypt's position in the Arab world has been restored by the Persian Gulf war and legitimized by the Amman Summit, it is in a position to help make the idea of interim measures acceptable and implementable. A joint U.S.-Egyptian communique along these lines following the Mubarak visit would be a step in the right direction.

The Palestinian Arabs in the territories need to take advantage of the changed psychological climate over the last six weeks. As we discussed, their major gain has been: They did it themselves. But political self-confidence does not lead directly to political participation. Protest is not enough; it is also necessary to have a program and a vehicle through which political advances can be made. Perhaps the United States should publicly say to people in the territories and Gaza: "For too many years, you have allowed radical leaders outside the areas to speak for you. The PLO in Baghdad is not the answer. By counting on Arafat, you are wasting your voices on radical solutions that cannot be achieved. Now that you have the world's attention, designate leaders able to negotiate realistically, understanding that the era of polemics and maximalist demands is over." Palestinian Arabs also need to understand that time is not on their side, contrary to the myth that some of the more verbal ones are trying to sell. It is particularly important to engage a new leadership in real, pragmatic negotiations for interim arrangements -- a principle that both Labour and Likud support.

Along these lines, the United States should also sponsor -- and find international support for -- economic development measures in the territories, in such areas as housing and job creation. I have been told that some creative off-budget loan guarantee options have not been fully explored. It would be a mistake to concentrate only on long-term political measures and ignore the lives of the people as they have been ignored for so long.

Some may urge the Administration to take other steps in favor of the Palestinians, that may be counterproductive and retard rather than advance real movement toward a political solution. One such trap is the demand for a restatement of the U.S. position on the legitimate rights of the Palestinians, by people advocating the use of terms like "self-determination," "homeland," and "entity." As the talking points accompanying the President's 1982 initiative correctly stated, these terms in the particular context of the Middle East are taken to imply support for an independent Palestinian state, and this is a position the United States does not and should not support. Therefore, appealing as the idea of such new phrases may seem to their advocates, they will create expectations that cannot be fulfilled and should not be embraced.

Another potential trap is the idea of municipal elections. If such elections generated a radical leadership and silenced the moderates, their real effect on the possibility of bringing about improvements in the lives of the people could be destructive. Nor would it be wise for the U.S. to advocate such elections without securing in advance some understanding with the Government of Israel, lest a public divergence on this matter further poison the atmosphere for political progress. It seems that even those in Israel who advocate municipal elections do not believe that the matter should be raised until Israel's own elections (scheduled for November) are complete.

The Saudis are too often forgiven for their failure to provide the necessary support for Jordan and Egypt. The Amman Summit demonstrates that, when the Saudis swing their weight, solidarity among the moderates can isolate the radicals. The Saudis may have their own leadership problems now but, they can transcend Arab summit resolutions; make statements to give Jordan courage; lead the Arab moderates away from some procedural preconditions; and contribute financially to economic development programs. Renewed Saudi financial support for radicalism in such forms as the "Uprising Fund" does not help.

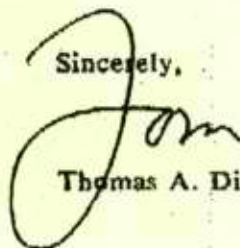
594

The Soviet problem is all too obvious. Without diplomatic relations and Jewish emigration and an end to anti-Israel votes in the United Nations, the Soviets cannot claim to be for peace. We need to go back to them for concrete answers to the questions Murphy posed to Polyakov. The Soviets are capable of getting these problems off the table now; Syria does not have a veto. Half measures are okay, but not sufficient.

Finally, in pursuing all of this, an overriding objective should be to keep alive the hope of peace through interim measures, without creating unmettable expectations that a quick solution is at hand. The important thing is to get a process going.

With warmest regards.

Sincerely,

Thomas A. Dine

ט ו ס ס מ ר ק

דף 1 מתוך 3 דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיות רגיל

תאריך/ז"ח 27.1.88

מס' חברה

סגירות ישראל / וושינגטון

המשרד

393 583

1/3

אל: מע"ח, מצפ"א, הסברה

דע: יועץ שהב"ט לתקשורת

ראו נא כתבתם של וולטר פינקוס ובוב וודוורד ב"וושינגטון פוסט"
היום, 27.1.88.

יוסי גל

Bush Revels in Reaction to Face-Off

Candidate Increasingly Blames Israel for Arms Scandal

WP p.1

By Walter Pincus and Bob Woodward
Washington Post Staff Writers

Under growing pressure, mostly from the news media, to explain his role in the administration's secret arms sales to Iran, Vice President Bush has increasingly put the blame on Israel, culminating Monday night in his assertion in a CBS News interview that the arms sales were "an operation in the hands of a foreign power."

Bush's emphasis on the role of Israel reflects what he has been saying to associates, given in answers to press inquiries and what he told the Tower review board in December 1986, according to aides and records.

Despite Israel's failure to make public the full details of Israeli participation in the arms sales, the record of the affair shows a significant Israeli role from the outset. However, the record also shows that the United States was a willing partner of Israel at some points, and took control of the secret arms shipments to the Iranians at others. According to testimony to the Iran-contra congressional investigating committees, White House officials from the beginning considered blaming

Israel for the arms sales if the clandestine operation ever became public.

The House and Senate committees in their majority report detailed Israel's sponsorship of the first arms shipments in 1985 but noted that beginning in January 1986 the United States took direct control of the arms sales operation. "No foreign state can dictate the conduct of U.S. foreign policy," the majority of the two committees concluded. "Superpowers make their own decisions. And the United States did so in this instance."

מקור משובש

המסמך נמצא בתיאור: 1/3, 2, 3, 3, 2, 1, 2, 1, 3, 3, 2

-2-

2/3

393

N,
583

The dramatic manner in which Bush underscored the Israeli role Monday, and his repeated insistence that he did not realize the United States had engaged in swapping arms for hostages until December 1986, are likely to invite more detailed questioning of Bush in the future.

According to aides, Bush is sensitive to Jewish concerns about his repeated public emphasis on the Israeli role in the arms sales. One source said Jewish leaders have specifically asked the vice president to refer to "certain Israelis" or otherwise avoid mentioning the state of Israel directly. On CBS television Monday, Bush referred to a "foreign power."

The vice president regularly attended White House meetings and briefings when at least five distinct phases of the 16-month operation were discussed, some of which had heavy Israeli involvement and some of which were clearly directed by the White House.

He also sat through a 30-minute briefing from Israeli counterterrorist official Amram Nir in July 1986 in which Nir said that "we" had to decide whether to send more American arms to Iran at that time in response to the recent release of the Rev. Lawrence Jenco, or to wait until all hostages were released before sending more arms. Bush's chief of staff, Craig L. Fuller, made a detailed record of that briefing in a memo that was published in the Tower board report.

In his CBS News interview, Bush insisted that Nir had only told him about "what *they* [the Israelis] were doing, and not what we were doing" But the memo on the meeting makes it clear that Nir spoke both about Israeli and U.S. opera-

tions, including a secret mission to Tehran two months earlier by former national security adviser Robert C. McFarlane in which Nir took part.

In December 1986, Bush gave another version of his meeting with Nir to the Tower board. According to the notes of a board attorney, Bush said then "his discussion with Mr. Nir was generally about coun-

terterrorism. There was no discussion of specifics relating to arms going to the Iranians" A Bush aide later said those notes were incorrect, but Tower board sources insisted they were accurate.

According to the notes of the Bush-Nir meeting made contemporaneously by Fuller, Bush's chief of staff, there was no general conversation about counterterrorism. Nir reviewed the secret dealings with Iran, including specific discussion of sending Hawk antiaircraft missile spares and TOW antitank missiles to Iran.

At the time, documents show, CIA Director William J. Casey and White House National Security Council staff aide Oliver L. North were pressing for a decision to again begin shipping arms to Iran because the Iranians had released Jenco. According to Fuller, it was North who urged that Nir brief Bush in Jerusalem, and the memo of the meeting suggests that Nir was lobbying the vice president for his approval of a resumption of arms shipments. However, in his memo, Fuller emphasized that Bush took no position on the matter. The very next day, President Reagan approved a resumption of arms shipments.

מקור מטרשטש

X

3/3

er on Monday night that his primary reservation about the arms sales to Iran was over the "control of an operation in the hands of a foreign power."

An aide to Bush said after the interview that the vice president strongly believes that Israel ran and controlled the Iranian arms sales for over a year until the United States established a second channel to authorities in Tehran in August 1986.

But in January 1986, Bush was present when then national security adviser John M. Poindexter presented Reagan with a proposal for a U.S. covert operation to sell 4,000 TOWs to Iran, and the president signed an intelligence order authorizing the operation. The record shows that Poindexter and his aide, Lt. Col. North, then directed the operation from the White House.

Nonetheless, on Dec. 18, 1986, more than a month after the Iran arms sales had been publicly exposed, Bush told the Tower review board which Reagan had appointed to investigate the NSC that the interests of the United States "were in the grip of the Israelis" and that the Israelis were using the operation to "cover" previous arms sales to Iran by Israel going back to the early 1980s.

The Tower board notes of the interview, which are still classified top secret, said: "Initially, the vice president had been concerned that the U.S. fate would be caught up in

the Israeli activity; in his view, the Israeli activity may now be an advantage for the United States."

In written answers to Washington Post columnist Mary McGrory on Jan. 13, Bush said, "I was concerned that having another power involved gave us less than total control over the operation. I also had the concerns that I have when any covert action is undertaken—how will it be interpreted if the cover is blown? Will lives be lost? Will our

-3-

credibility be damaged? Unfortunately, my reservations turned out to be well-founded."

393 NI 583

A Bush aide said this week that the vice president's reservations that were expressed directly to the president went no further than those he outlined in his answer to McGrory. Bush has said he will not discuss his private advice to the president as a matter of principle.

The record of the Iran-contra hearings shows that a number of key figures discussed using Israel as a cover for the U.S. covert operation. Beginning on Jan. 18, 1986, the day after the president signed the finding authorizing the direct U.S. arms sales, retired Air Force major general Richard V. Secord, who managed the transfer of arms for North, testified that he attended a White House meeting when "it was planned that part of the cover for this operation would be that if it were discovered, that the Israelis could 'take the hit.'"

North also testified that the Israelis provided a layer of "plausible deniability" to hide the U.S. role. On Nov. 23, 1986, nearly three weeks after the public disclosure of the secret arms sales, North unsuccessfully attempted to get Nir to "accept responsibility" for the diversion of arms sales profits to the Nicaraguan contras, according to the Iran-contra committees.

Two days later, on Nov. 25, 1986, Attorney General Edwin Meese III told a news conference inaccurately that "representatives of Israel" were in charge of the Iran arms sales and the diversion of funds to the contras.

Staff researchers Michelle Hall and Melissa Mathis contributed to this report.

מקור משרש

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

118

590

ש

המשרד

ס 2 1 2
ד 9... מתוך... דפים
סודי
סוג בטחוני
מילדי
דחיות
מאריך ודיח 27 1530 ינו' 88
שם מילדי

אל: סמנכ"ל צפ"א

דע: השגריר ביין, נאויס ניו-יורק

משרד אשיף ניו-יורק

מחקור באיפאייק, שמשרד המשפטים החליט היום על סגירת משרד אשיף ניו-יורק.
ההחלטה היא סופית, והתקבלה בדרגים הגבוהים ביותר. היא סודית בשלב זה.

3314
ער

2 3 3 1 2 1 4
ח/א 3 3 1 2 1 4
ח/א 3 3 1 2 1 4

שגדירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סווג בטחונ^ע שחור

דחיפות בהול

תאריך/ז"ח 1200 27 בינו' 88

מס' מבדק

בהול

563 115
נאוי"ם + המשרד

אל: נתניהו, ביין/גאוו"ס/ניו יורק
ארב"ל 2

מאת: הציר-יועץ, רושינגטון

מועבי"ט

לשל ארבי"ל 2 נר 864

לשל באו"ם נר 612 (138 לווינגטון)

הרמן קירבי סגנו של שאו סמית אמר שהנוסח לא חוזר לא קביל עליהם וכי הודיעו לכט על כך. בשלב זה, מכל מקום, נציגותם אינה נוטלת תפקיד בולט.

להערכתו הדיונים יימשכו אולי אף עד יום ו'.

מתני'

² 2 ¹ 2 ¹ ³ ¹ ³ ²

2 6 2 k 8 7 7 2 1 0 3 2 1 7 2 1 6 2 1 3 2

1/c 8 n m d 5 2 1 1 1 0 6 9 1 2 2 1 5 5 1 1 8

4 3 4 1 1 1 1 1 1

ס י ס
ד... 2... דמי
סווג בסחונת... סודי
דחיות... מילדי-טפל
תאריך וד"ח... 27 1900 ינו' 88

משרד הביטחון

אל: מנהל מז"טים

מנהל מצפ"א

דע: לשכת שהביט

שיחה עם וילקוקס

נכחו הציר והח"מ, ומצידם ביגוס.

שוב הגיש לנו חלונה על הכאה של שני אורחים אמריקנים. וילקוקס אמר שהמזכיר שוחח עם רה"מ על ההכאות במצב שאין בו סכנת חיים או אין בו הצדקה. וילקוקס הגדיר הדבר כ"דוחה" ושה ייפסק והם מביעים "דאגתם העמוקה".

להלן שני המקרים:

א. ב-20.1 אזור אמריקני בשם אברהים עיסא גאנכס, הוזמן ע"י דודו לארוחת ערב בכפר ראם. בשעה 7:10 עזב ביתו ומישהו זרק אבן על מכוניתו. השמשה הקדמית היחה לא ברורה ובעבר מכונית. ורק לאחר שעבר אותה הבין שהמכונית משתשה נקודת ביקורת. אחרי שעבר כ-40 יארד עצר והוקף ע"י חיילים. פתח דלת המכונית ואמר שהוא אזור אמריקני ושהוא ימלא אחרי ההוראות שלכם, אך החיילים משכו אותו, כשהוא עדיין חגור בחגורת הביטחון, קללו אותו והיכוהו עד שהתעלף פעמיים-שלוש. הוא התחנן על גפשו ואמר שלא עשה דבר רע. החיילים השאירוהו שעה בגייפ ולקחוהו למחנה צבאי. שם דאה ילדים שמכים אותם או שהיו כבולים. נשאל על פצעיו ואמרו לו שאלה יגלידו. החלונן שוב ושוב על שחלונות מכוניתו נשברו כולם, וענו לו שהדוד שלו ידרוש המחיר מחברת הביטוח. הציג התבטות תחת עיניו הימנית ובגב ובאזור החלציים, (הקונסטול האמריקני הגדירם כרציניים). הוא אמר שהוכה על פניו וגבו במקלות, ובאזור החלציים בקת-רובה. הרופא שבדק אותו ערך לו רק בדיקה שגרתית. האיש מפיסטאוי בניו-ג'רסי, בן 43, אב ל-6. שילם 300 דולר לתיקון השמשות (וילקוקס לא ידע כמה זמן הוא שוהה בארץ). וילקוקס אמר שהם נוטים להאמין לו, ואם הצהרותיו

2/... 2 1 1 1 3 3 2
גל גל גל גל גל גל גל
גל גל גל גל גל גל גל
גל גל גל גל גל גל גל

ס.נ.ס. 2
דף 2 מחזור 2 דפים

אל:

2/2 405 603

סוג בשחוני
דחיסות
מאריך וזיה
מספר מתי

אכן נכונות. אין הדבר מקובל עליהם. בידי הקונסול צילומי פצעיו.

ב. ב-24.1 ג'יון בן-אמאחא, מורה נבייט ברמאללה (כנראה של הקווקזים), חתם על הצהרה שהוכה ע"י חיילים. בלכתו למכולת ראה חייל חובש פלסטיני פצוע וחשב להתערב כדי לעזור, אך חזר בו ואז ראה חייל אחר שנוצר עמו קשר-עיין. מאחוריו הכהו חייל באבן, וחייל אחר באגרוף. ניסו להכותו באזור החלציים במקל. אך הסיט עצמו. ניגש, לדבריו, לקצין המימשל וביקש להגיש מחאה, וזו נדחתה. הקונסול ראה שיש לו יד נפוחה. שוב הביע וילקוקס "דאגתם העמוקה" על "הטיפול הברוטאלי" וביקש הסבר הרשויות. עד כאן הדמרש שלהם.

וילקוקס הוסיף משלו ואמר, שכנראה חרף ההוראות, החיילים טרם מיישמים. אגב כך העיר גם ששני ישראלים חברי צוות של CBS הוכו ע"י חיילים וצה"ל החנצל.

מקרים אלה מצטרפים למקרה שדווחנו עליו בשבוע שעבר, ומבקשים מכם בכל לשון של בקשה לזרז הטיפול ולהעביר תשובות בהקדם האפשרי.

מתני

605

121

המשרד
נאוי"ם

2 1 2 2 1 2

דף... דף... דף...

סודי... סודי... סודי...

דחיפות... בהול לבוקר

תאריך וז"ח, 27 ינו' 1930

משרד... משרד...

אל: טמנכ"ל ארבל

השגריר, נאוי"ם

מנהל ארבל 2

מועבייט - דוח המזכ"ל, שלכם 866

השגריר העלה הבוקר בפני המזכיר את בקשתו שארה"ב לא תיתן ידה לדיון והצעות החלטה עקרות ובלתי מועילות לטיפול במצב. השגריר ביקש גם שארה"ב לא חכנס להתדיינות על נוסח זה או אחר.

המזכיר ציין כי כבר הביע עמדתו הנחרצת בדיון, והוסיף שארה"ב אינה רואה טעם בבזבוז זמן בדיון עקר. האוי"ם, אמר המזכיר, אינו הפורום לדיון בנושא הסכסוך. הוא עצמו עוד לא ראה נוסח זה או אחר, אך אין לכך חשיבות.

על אף שהדברים לא נאמרו מפורשות, התרשמותנו שארה"ב תחנגד להצעות ההחלטה שעל הפרק.

ערו

2 1 2 1 3 1 3 2
שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה
שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה
שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה
שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה שם המדינה

4

61
58
52

52

- 1215

- ע

ההל
בחי

- 1

כ"ה

בשלב

Good	Good	Good	Good	Good	Good	Good	Good	Good	Good
1	1	1	1	2	1	1	3	3	2

דף...2...
מחור.2	משרד הבטחון - הקריה - ח"א
מ ב ר ק	נר.....
(לשמוש המברקה)	טלפון השולח: 5134
אל:		תאריך וזמן חיבור	
לידיעת:		דרגת דחיפות	
מאת:		סווג בטחון	
סימון המחבר:
/אב	בהמשך לשלי:	בתשובה לשלך:	

3. הנהרתי כי הצינור לברורים - לפניות ולקבלת תשובות צריך להמשיך ולהיות משה"ח ממנו גם ייקבלו את התשובה המסודרת. הוספתי כי קיימים כמונו קשיים אובייקטיביים נוכח הנסיבות המקשים על מהירות הבדיקה.

4. היוז הודה על התשובות. ביקש להדגיש את התשובות שארה"ב מייחסת לבדיקות אלה. בעדינות רבה רמז כי התשובות אינן תואמות את הממצאים של הקונסוליה (צילומי החבורות). היוז הסביר באריכות כי בטרם ארה"ב פונה לממשלת ישראל מחקיימח הפרוצדורה הבאה:
מתלוננו מופיע בפני הקונסול האמריקאי - עדות נגבית והוא מצהיר בשבועה בפני 2 פקידים אמריקאיים רשמיים. הפצעים/החבורות נבדקים מצולמים ומתועדים. יסודיות התהליך נובעת משלוש סיבות:

1. להוכיח לאזרחי ארה"ב "כי יש להם כתובת".
 2. כדי לבדוק אם אכן ארעו חריגות בנוגע לאזרחים אמריקאיים, וזאת בדרך פורמלית, כמתחייב מהחוק, וכדי שהתעודה תהיה כבילה בבית משפט.
 3. להניא/להרתיע אזרחים מהגשת תלונות שווא.
- בכל התלונות שהוגשו עד כה יש לדברי היוז תעוד וצילומים על מכות וחבלות, המרברים בער עצמם.

5. יש לשגרירות תחושה כי תלונותיהן המוגשות למשה"ח לא זוכות לעדיפות הראויה. הם אומנם מבינים היטב את הקשיים האובייקטיביים, והעובדה כי צה"ל עסוק ומבקשים ככ"ז לעשות כל מאמץ למתן תשובות מהירות. לצערו הרב תלונות ממשיכות להגיע. הבוקר הופיעה, לרבריו משפחה בקונסוליה האמריקאית בי-ס, עם נער צעיר אזרח אמריקאי (בו 14) שנעצר אמש בשילוח (סילואה) הוכה מכות קשות ושחרר רק ב 0300.

6. הבטחתי להיוז כי כל הגורמים לוקחים כל פנייה של ארה"ב ברצינות הראויה.

ב ב ר כ ה ,
ד"ר חנוך אלון

תפוצה פנימית
המנכ"ל
הרמטכ"ל
אלוף פיקוד מרכז
שליש שהב"ט
מחאס הפעולות בשטחים
א. הבר
דובר צה"ל

61 - מ'
58 - עו

FEB 05 '88 14:58 CONSULATE OF ISRAEL PHILADELPHIA

...P.O. ...

פילדלפיה	
15	נר
1.27.88	תאריך
דחיפות	דחוף

דע: סמנכ"ל אמית"ק, מחו הסברה משה"ח, הסברה סגושינגטון
מאת: הקונסול הכללי, פילדלפיה.

דחוף / בלמש

נר 15 27188 1700 דחוף מפילדלפיה.

1. הופעתי היום יחד עם חד מן נשיא הקונגרס היהודי האמריקני, בסני מושב מורחב של מנהיגים יהודים בפילדלפיה.
2. לאחר דברי הסבר משלי, דווח חד מן על פגישותיו עם נשיא מצרים, מלך ירדן, רה"מ, ושה"ח והשמייע השקפותיו הידועות.
3. בין הדברים שהדגיש, היתה המיכה בדברי בנושא השימוש באש. חיה בשלבים הראשונים של המחומות ובנושא האיפוק של חיילתנו.
4. לעומת זאת בדווחו על שיחותיו עם שהב"ט, מתח ביקורת חריפה על מדיניות המכות ולמעשה קרא למנהיגים המקומים להשמייע קולם ברמה בנושא זה.
5. טעו שהקהל בארץ אינו מקבל תמונה מלאה בגלל צנזורה עצמית של הטלוויזיה הישראלית.
6. קהל השומעים נחלק לשניים. חלקו שולל את זכותו להתערב במגעים מדיניים של ממשלת ישראל ולייצג את הקהילה היהודית שלא בחרה בו למטרה זו ואלו חלקו האחר תומך בפעילותו.
7. חד מן עצמו הטעים שחלפו הימים שמנהיגים יהודים בארה"ב יהיו מנועים מלהשמייע דעותיהם ועצותיהם גם בסומבי.
8. נושא הועידה בביניל ותמאמצים לחידוש התנועה המדינית תפשו מקום נכבד בחלוסי הדברים בקטע השו"ת.

11-27

שיתוף עם מל"ה

1 2 3 1 3 1 2 3
1 2 3 1 2 3 1 2 3
1 2 3 1 2 3 1 2 3
1 2 3 1 2 3 1 2 3

FEB 05 '88 14:55 CONSULATE OF ISRAEL PHILADELPHIA

P.01

פילדלפיה	
14	נד
27.1.88	תאריך
דחוף	זחיות

אל: מצ"א, משה"ח

דע: סמכ"ל אמיתי"ק, הסברה משה"ח, הסברה וושינגטון

מאת: פילדלפיה.

בלמס/דחוף

נר 14 27188 1100 דחוף מפילדלפיה.

הנדון: חגונות לאמצעי טפול במהומות

1. עם סתיחת המכללות אנו מרבים להוסיף גם רפני פרופסורים ויום סטודנטים.
2. בהופעה בפני הפקולטה של מכללת *MAWA* בפילדלפיה, שהיא מין היוקרתי בארה"ב, ביום ג' 26.1.88, הושמעה, בעה השו"ת, החקפה חריפה על מדיניותנו. בעיקר מפי פרופסורים יהודים, שספרו על תוכניות לעצמות.
3. עיקר חצי הבקורת הופנו בגד' מדיניות המכוח שהוגדרה כמדיניות רשמית של ממשלת ישראל (והרבה סחות בגד שמוש באש חיה או גרושים) מאמרי ניו-יורק טיימס ממותו יום (קאסנר ואחרים) ודאי השפיעו.
4. אחדים מהאקדמאים הלא יהודים ותר מחוננים בחבטאותיהם יזר בהציגם עצמם כידידים, הביעו דאגתם נוכח ההשפעה על יחסי ארה"ב-ישראל.
5. נשיאת המכללה *MARY PATTERSON MCPHERSON* הביעה חקרה בשם כל הפקולטה שתושג חלוצה מדינית בשבועות הקרובים.

דוד בן-דב 2-3

אשרי כחל יקרה

3 1 3 2

3 1 3 2

2

/6 שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 2 דפים

סווג בטחוני שמור

דחיפות מוגברת

תאריך/ז"ח 1400 27 ינו' 88

מס' מברק

1/2

N
117

אל: משרד

587

אל: מצפ"א

דע: הסכרה

נעים / רוש'

גל / רוש'

אברוני / נ.י.

מאת: הקונכ"ל, וושינגטון

הרצאת פרופסור קוסטינר ב - J.C.C.

1. אמש נכחתי בישיבה מיוחדת של ה - J.C.C. הושינגטונית שנתכנסה לדון במצב בשטחים ולשמוע הרצאת רקע מפי פרופ' יוסף קוסטינר, מאוני' חיפה, העושה עתה בוושינגטון כמרצה אורח באוני' ג'ורג' מייסון וג'ורג' וושינגטון.
2. ההרצאה היתה מקיפה ובנויה היטב וכללית הציגה את מצבנו ועמדתנו כצורה העולה בקנה אחד עם מדיניותנו, פרט לאי-אילו חריגים בולטים למדי שבאר לידי ביטוי בעיקר במסקנותיו והמלצותיו שאותן סיכם בארבע נקודות כלליות:
 - א. על ישראל לפתוח במו"מ - אף תוך כדי המהומות, במידה ואלו ימשכו.
 - ב. מאחר וקשה יהיה למצוא בן-שיח למו"מ זה פרט לאש"ף, אין להוציא מכלל חשבון ניהול המו"מ גם עם אש"ף.
 - ג. מה שמתרחש עכשיו הוא מעין המשך מלחמת-החרמה המסורתית הערבית נגד ישראל, ויש להעריך את ההבלגה האמיתית שגילו הכוחות הישראליים בדיכוי המהומות, כפי שחדבר מתבטא במספר חנוך יחסית של הרוגים.
 - ד. על ארה"ב למלא תפקיד פעיל יותר בתהליך השלום, אם כי חסיכוני לכך מוטל בספק בשנת בחירות זו.
3. בחלקה השני של הישיבה סיכם ג'ק סרבר, שישב ראש, את דיוניה "הארוכים והמייגעים" של המועצה בימים האחרונים בארבע הקביעות העקרוניות הבאות:
 - א. לישראל הזכות לחיות בשלום ובטחון.
 - ב. את הסכסוך בין ישראל ושכנותיה יש לפתור במו"מ ישיר.
 - ג. המועצה שואפת לייצג קונצנזוס של הקהילה היהודית, אם כי קשה להגיע לדבר כזה.

המנהל הכללי של המשרד להגנה
 3 2 1 1 2 1 1 3 2

1

2

3

4

5

6

7

8

9

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחור 2 דפים

סוג בטחוני

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

117

587

ד. לישראל הזכות וחובה להשליט סדר ולהחזיר השקט באזור, תוך שימוש באמצעים סבירים לשם כך.

4. הוחלט לא לתת פומבי להחלטות אלו אבל, יחד עם זאת, לחמשיך להתבטא ולהגיב, בעל-פה ובכתב, ברוח ההחלטות.

5. בדיון שהתנהל לאחר מכן הושמעו קולות שרובם ככולם הביעו אחדה לעמדת הממשלה, והיתה ביקורת חריפה בפי רבים על חד-צדדיותם וסילופיהם של כלי-ההתקשורת. בסוגיה זו עודדתי את הנוכחים להפנות את חיצו בקורתם לתחנות הטלוויזיה עצמן.

אומן

END

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 1 דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 27.1.88

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

המשרד

392

589

אל: מע"ת, מצפ"א, הסברה
 דע: יועץ שר הבטחון לתקשורת

ראו נא מאמר מערכת ב"וושינגטון פוסט" היום, 27.1.88

יוסי גל

מקד ממשל

The Beatings Go On WP

THE BEATINGS, it seems, go on. The defense minister says the orders are that they go on only during incidents of Palestinian violence, not before or after. But the testimony of victims and the evidence of reporters are that soldiers policing the West Bank do not so nicely limit use of their clubs. Considerations of appropriateness, proportionality and discretion appear regularly to yield to surges of soldierly emotion and to calculations of deterrence. This makes what Americans recognize on their television screens as police brutality not simply an unfortunate excess but the essence of policy. The victims, moreover, are not just stone-throwing Palestinian Davids defying the Israeli Goliath. They are also law-abiding shopkeepers caught between protesters forcing them to close and soldiers using clubs to make them open. They are the settled element whose favor Israelis constantly try to cultivate to offset the kids and the detested PLO.

Some worry that Israel is getting a bad "image," and of course it is. But its image is among Israel's lesser problems. The beatings are savage acts, they are wrong, and they amount to a demonstration of policy bankruptcy. No one famil-

iar with the Mideast doubts that in the Palestinians the Israelis have an often vicious and politically irresponsible challenger. This is how the hard line comes to have such a following. But in the Palestinians the Israelis also have a fellow aggrieved people whose fate is linked inextricably to their own. This is why the moderate line in Israel must be strengthened, especially now.

Israelis, as they do when criticized by their few foreign friends, feel abandoned and are cool to appeals from those who will not directly share the consequences. Still, the feeling spreads in Israel that recent events have shredded any realistic hope of finding a decent accommodation with a subject population. This seems to have confirmed the views of many Israelis, both those who would harden the "iron fist" and those who would relax it in favor of negotiation. But it has evidently come as something of a revelation to the branch of the ruling Likud that wants to keep the West Bank and figured Palestinians would eventually accustom themselves to it. The drama of the Israeli elections coming next November lies precisely in whether voters can break with a policy that rests on the sickening decision to snoot and beat unarmed civilians.

2 1 2 1 3 3 2
 סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה
 סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה
 סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה סהרה

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 1 מחור 5 דפים

סוג בטחוני סודי

דחיפות מידי

תאריך/ז"ח 1430 27 בינוי

מס' מברק

1/5

42

406

604

המשרד + בטחון + ניו יורק/מח

אל: סמנכ"ל צפ"א, מצפ"א
דע: לשי' מנכ"ל האוצר, סמנכ"ל, דברת אוצר
לשי' מנכ"ל בטחון, מקש"ח - משהב"ט
רמט"ן - ניו יורק
נספח צה"ל, ציר כלכלי - כאן

קונגרס ארה"ב - 1988

א. כללי: בחירות ומצוקות הקציביות

1. המושב השני של הקונגרס ה-100 מתכנס ב-25 דנא. מבחינת המחוקקים, נפתח מושב זה בסימן בחירות מחד ובעיות הקציביות מאידך.

2. הבחירות לנשיאות התקיימה ב-8 בנובמבר. ובו-זמנית תערכנה בחירות לכל בית הנבחרים וכן לשליש מהמקומות בסנט. עצם קיום הבחירות הכלליות פותח בפנינו אפשרויות בגבעה, כי הרי ניתן לחזות פניוה מקונגרסמנים וסנטורים שיבקשו דרכים לסייע מתון שיקולים אלקטוראליים ברורים. קונסטלציה זו (שחוזרת על עצמה מדי שנתיים) מחייבת כהמיד מחשבה והערכות מראש.

3. בעוד שהבחירות יפתחו אפשרויות מסוימות, מצנה הכלכלי של ארה"ב יגביל את מרחב החמרון. בין הסכומים של הפסגה התקציבית שקויימה בין הביח הלבן והקונגרס בשנה שעברה ישנה התחייבות להקטין את הגרעון הפדרלי ב-40 בליון דולר בש"ח 1989. ומכיון שאינם חוזים שיפור באקלים הכלכלי, ^{1/3} הקיצוץ חייב לבוא, לכאורה, ע"ח התקציב. כיצד עושים זאת בשנה בחירות? שאלה טובה, אך מן הסתם המסקנה האופרטיבית מבחינתנו חייבת להיות שהישגים כלשהם בקונגרס השנה יהיו בתחום הפוליטי והצבאי, ולא דווקא בתחום שיש לו השלכות תקציביות. השמעותיה על הסיוע הישיר לישראל.

4. גם בתחום הפוליטי נראה שמרחב החמרון יהיה מוגבל יותר משהיה לפני כששה שבועות. אין ספק שהאירועים בשטחים ואופן הצגתם בכלי התקשורת כאן ישפיעו על המחוקקים החוזרים מאזורי הבהירה שלהם - אם כי בשלב זה ההשפעה המעשית אינה ניתנת לשיעור. דבר אחד נראה בטוח בטווח הקצר לפחות. והוא שנושא הסכסוך הערבי - ישראלי יוחזר לסדר היום של וועדות

מח 2
מח 3
מח 3
מח 1
מח 2
מח 3
מח 3
מח 3

ס ו ש ס
דף... מתור... דפים
סוג בשחוני
דחיפות
תאריך וז"ח
מס' מברק

2/5

42

406

604

אל:

החוץ לצד ענייני החוץ המרכזיים המעסיקים אותן כעת (אמנת ה- INF, סיוע לקונטרס והנוכחות הצבאית של ארה"ב במפרץ).

5. באשר לתוצאות הבחירות לקונגרס, סביר לחזות המשך המגמות העקריות שהסתמנו בבחירות האחרונות לפני כשנתיים: יציבות במאזן הכוחות בין שתי המפלגות בביה הנבחרים, וחיזוק הדמוקרטים בסנט (אם כי במימדים נועים יותר לעומת 1986 כאשר הרפובליקאים הפסידו את הרוב).
א. יצוין שלפני שנתיים כ- 90% מהצירים בביה הנבחרים נבחרו מחדש, (במאזן הכולל השיגו הדמוקרטים שיפור של כאחוז אחד בלבד (5 מקומות)

ב. בסנט חזו המשך מגמה חשובה מבחינתנו שכבר נותנת אותותיה: יציאת סנטורים שאינם נימנים על אוהדינו החלפתם באישים ידידותיים יותר, ב- 1986 יצאו כחצי חריסר סנטורים לא- ידידותיים (הבולט ביניהם היה בארי גולדוורטר) ונכנס מספר גדול יותר של ידידים אופייניים (רובם מביה הנבחרים). הפעם, שישה סנטורים (שלושה מכל מפלגה) כבר הודיעו על פרישתם, ומתם שלושה שייכים למחנה הפרובלמטיים ביותר (ג'ון סט'ס ממיסיסיפי, דן אוואנס ממדינת וושינגטון ובוב סטפורד מוורמונט), ואילו השאר הם בעלי רקורד מעורב מבחינתנו (לוטון צ'יילס מפלורידה, ג'ון פרוקסמיר חויסקונסין ופול טריבל מוורג'יניה).
ג. בהקשר זה, יצוין גם שפרישה סט'ס, שהוא ממ' נשיא הסנט ויו"ר וועדת ההקצבות, תביא לטינויים במנהיגות ובבעלי התפקידים בוועדת ההקצבות (בין היתר, ייתכן שהסנטור איבדוה יזכה לתפקיד חדש- כמנהיג הרוב או יו"ר וועדת ההקצבות, ו/או יו"ר ועדת המשנה לתקציב הפנטגון). הסנטור ג'ון סאסר מטניסי (הידידותי) יחליף, ככל הנראה, את לוטון צ'יילס כיו"ר וועדת התקציב, ויציאתם של אוואנס וטריבל תפנה שני מקומות מצד הרפובליקאים בוועדת החוץ. החסקנה האופרטיבית מהנ"ל היא פשוטה: עלינו להמשיך ביתר שאת את מאמצינו לטפח ולהעמיק קשרינו עם המחוקקים הנוכחיים (ה- "INCUMBENTS") כי הם שיחזרו על פי רוב והם שיהיו בעלי השורה בקונגרס הבא. (זה הדיון גם לגבי מועמדים לנשיאות שהם מחוקקים (הסנטורים דול, סייתון וגור; והקונגרסמנים קמפ וגפפרד) אם כי הטיפול בהם חייב להיות שונה - ועל זאת בנפרד).

ב הקונגרס וישראל

1. הכלים והפוטנציאל. לשם קידום האינטרסים שלנו עומדים לרשותנו כיום שני אפיקים תחיקתיים עיקריים: חוק הסיוע, וחוק כספי הפנטגון. במסגרת הראשונה לא נראה שיש מקום להגדלת הסיוע, והאתגר האמיתי יהיה לשמור על הקיים. לעומת זאת, עדיין ניתן (אולי) להגדיר את חוק כספי הפנטגון כמחום לצמיחה ורק כאן אולי יהיה ניתן למצוא פצוי כלשהו על השתיקה בערך הסיוע.

ס.י.ס. 3... מחור... דמי

סוג בטחוני

דחיות

מאריך וזיה

מס' מבר

אל:

3/5 42 406 604

באשר לסיוע עצמו, הבעיות המוכרות תלכנה ותחברנה:

הלחצים הבלתי פוסקים למצוה תכניה הסיוע הכולל עוד יוהלמסגרת הנסיונות להקטין את הגריון הפדולי.

הבלטה הנתח הפרופורציונלי הגובר של ישראל מחור תכניה הסיוע המצטמקת.

והצעות טכבר הושמעו שעלינו לשאת קיצוץ לפחות במידה שווה לחסכון שנשיג במצבת חסלום החוב שלנו כתוצאה מהחקיקה החדשה להורדה שיעורי הריבית על חובות הסיוע הבטחוני.

מאידך, במסגרת כספי הפנטגון, שני גורמים פועלים לטובתנו:

ככל שתקציב הפנטגון הולך וקטן, נקצצים בכספי המו"פ העומדים לרשות כוחות ארה"ב, ולכן גובר הלחץ הקונגרסיונלי על הפנטגון לבדוק מערכות נשק זרות ולקנות "מן המוכן".

בנוסף, ככל שחיה התקדמות בביצוע אמנת ה- INF ובגיבוש הסכם לגבי צמצום הנשק האסטרטגי בשיחות ה- START, יעבור מרכז הכובד להצטיידות בנשק קונבנציונלי מתקדם.

אי-אף עלינו להשכיל ולדעת כיצד לנצל מגמות אלה, בייחוד בתחומים רגישים למדי שגרזן הקונגרס לא יירד על חקציבם.

2. תהליך החיקתי ולוח הזמנים.

השנה יתחיל תהליך החיקתי באיחור מה. בשל העיכובים בקבלת ה- CR בשנה שעברה, הצעת החקצי לשנת 1989 של הנשיא תוגש ב- 15 בפברואר (לא ב- 15 בינואר כמחוקק לפי החוק). יתר על כן, בחודש פברואר תעסוקנה הוועדות המאשרות בסנט (וועדה החוץ והועדה לשירותים המזוינים) אך ורק בנושא אשרור אמנת ה- INF. מעשיית איפוא לא נראה שתהליך ההרשאה (AUTHORIZATION) ייפתח לפני חודש מרץ. מאידך, סביר להניח שחלק זה מהתהליך יושלם מהר יחסית, כי הרי א. באשר לחוק כספי הסיוע - נותר רק למליאה הסנט להשלים את המלאכה על הצעת חוק זה (בית הנבחרים כבר פעל בנדון).

ב. באשר לחוק כספי הפנטגון - אשתקד אומץ חוק כזה שהוא תקף לשנתיים (1988 - 1989) ולכן מתבקשת עתה התאמת המספרים שבו לסיכומים של ה"פסגה" התקציבית - וחל לא.

מרעית, איפוא, עלינו להיות מוכנים עם משאלותינו לא יאוחר מסוף חודש פברואר, פן נאחר את הרכבת

3. היעדים.

א. הפוליטיים: כאמור, עלינו להתמיד במאמצינו להרחיב ולהדק את הקשרים עם המחוקקים הנוכחיים. בכלל זה יש להגביר את המאמצים להיצא ארצה מחוקקים, כי אין כמו ביקור בישראל לזכות בהבנה ובחמיכה.

ס 1-2
ד...4...מחור...דמי
סוג בטחוני
דחיות
מאריך וזיה
מס' מבר

אל:

4/5 42 406 604

ב. הסיוע: מעל לכל מחבקש שימור קוו - הבסיס (BASE-LINE) של הסיוע (הכלכלי והבטחוני כאחד) ברמה הנוכחית של 3 ביליון דולר. מבלי להתייחס לחסריטים אפשריים לפיהם לא יהיה לנו מנוס אלא להסכים לקיצוץ מסוים (וקל מאוד- לצייר חסריטים כאלה) שומה עלינו לשמור על המסגרת הקיימת, שמה בשנה הבאה נחיל מקווי בסיס שהוא פחות מ-3 ביליון דולר.

ג. הצבאים: על משרד הבטחון להתחננו בהקשר זה. כקווי יסוד מחבקש-זירוז החתימה על תוזים בחומי ה- ATBM'S והמו"פ המשותף כדי להראות שיש תנופה לתכניות אלה ולהצדיק המשך מימון בש"ח 1989.

- נסיון לקדם נרשאים שלגביהם כבר הכשרנו את הקרקע (ובראש ובראשונה, המשך הטיפול בביטול ההוצאה החד-פעמיות (NON-RECURRING COSTS)).

- המשך הנסיונות לחסות תיחס אלינו (כבת ברית גדולה שאינך חברה בנאט"ו) ליחס למדינות נאט"ו ולזכות לתנאים שלהן יש.

- מאמץ "להחברג" לתוך תכניות קיימות של הפנטגון ולהתאים את עצמנו למגמות המסתמנות במדיניות ההגנה של ארה"ב כפי שנקבעה בחוק כספי הפנטגון דאשתקד.

4. תחומים בעייתיים: בשלב זה ניתן להצביע על שלושה תחומים כאלו:

1.4 הפולטי: מיותר לחזור ולומר שהאירועים בשטחים יעיבו על פעילותנו בקונגרס,

אם כי כאן יפה הערכה של המורשה לי המילטון, בשיחתו עם המנכ"ל המדיני ביום ג' (מברקנו 378 מה-14.1): אין להגזים באימפקט המהומות לטווח הארוך לאור חוזק היחסים בין שתי המדינות וכומר הישרדותם המוכח. בטווח הקצר יותר, אם יירגע המצב בשטחים, יחלוף המשבר, ברם, אם לא יישקט, ילך ויגדל הלחץ לפעולה קונגרסיונלית.

2.4 חוקים פרוטקציוניסטיים: כידוע בשנתיים האחרונות עבר על ארה"ב גל של PROTECTIONISM

ואם כי חופעה זו נחשלה קמעה בחדשים האחרונים (בעיקר לאור הזעזועים בבורסה) היא הביאה בעקבותיה החעוררות חזיקתיה בשני תחומים:

א. הסחר האזרחי: חוק הסחר החדש-כבר נמצא בשלב הקונפרנס - בהצעה זו הוכנס אמנם חריג שמוציא מחולל החוק מדינות עמן נחתם הסכם לאיזור סחר חופשי, אך יש בו הוראות רבות שיש בהן כדי לפגוע בנו, ועלינו להמשיך במאמצינו לנטרל הוראות אלה.

ב. הסחר הבטחוני: הנסיונות להעביר חקיקה פרוטקציוניסטית טרם הגיעו רחוק, אך הצעות בגדון לא חסרות (ראו נא מכתב בדיפ), המקיפה והממאירה שביניהן, הצעתו של הסנטור אל דיקסון.

מידון במישור ונעדה המשנה לנכונות צבאית (שבראשה עומד דיקסון) בחחילת מרץ. אנו כבר מחארגנים לקראת יוזמה זו, אך ברור שעלינו להיות על המשמר לגבי כל ההצעות השייכות למכלול זה.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דס מחוד לפיס

סיוג בטחוני

דחיפוח

תאריך/ז"ד

מס' מברק

75 42 406 604

ולפעול כמתבקש.

3.4 מכירת נשק למדינות ערב : יש לשער שניתקל בבעיה "נצחית" זו גם השנה. שתבטא בהצעות מטעם הממשל למכור נשק נוסף לסעודיה ומדינות המפרץ, לנוכח סיוען לכווח ארה"ב באזור. נידרש לתח את הדעת לשאלה זו, שנעשיה סבוכה יותר ככל שאנו חותרים למימוש מעמדנו כבת-ברית של ארה"ב, המצמה כבר עכשיו שנתחשב באינטרסים האסטרטגיים שלה (כיאה לבת בריח)

למדן
325

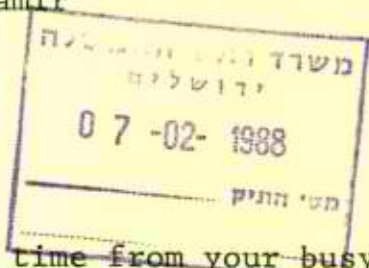

UNITED STATES SENATE
WASHINGTON, D. C.

JOHN H. CHAFEE
RHODE ISLAND

January 27, 1988

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister
State of Israel
c/o United States Embassy
APO NY 09672-9700

Your Excellency:

Thank you for taking time from your busy schedule to meet with me when I was in Israel earlier this month.

Our discussion was interesting and useful to me, and helped make my visit to your country a highly productive one.

It is good to know that you and your colleagues in the Israeli Government hope to find a political solution to the difficult problems in the West Bank and Gaza. I join you in the hope that one can be found.

Again, I appreciated this opportunity to discuss this and many other issues with you.

Sincerely,

John H. Chafee
United States Senator

רח"פ:
בחול לבקר
סוג כסחוני:
ש מ ו ר	מחלקת הקשר ניו-יורק
סופס מברק	רפ: 1
מחור: 10
תו"ח: 271500
גר: 142
00629	א ל : מנהל מצפ"א
ד ע : סמנכ"ל הסברה, השגריר/ווינגטון
מאח : סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	

המצב בשטחים.

1. השגריר משה ארד הופיע אתמול (26/1) בפני המנהיגות היהודית חניו-יורקית, במסגרת JCRC. התגובות היו מאוד חיוביות. ציבור המשתתפים גילה עניין רב. לא חוזר לא הושמעה ביקורת על מדיניות ישראל. נציגי העתונות שנוכחו הכיעו, כשיחות שלאחר מכן, דיעה שהלכי הרוח שבאו לידי ביטוי במהלך הדיון, אינם משקפים את דעת הקהילה היהודית האמריקאית על כל גווניה.

2. מצ"כ הודעת ועידת הנשיאים שפורסמה היום 27 בינואר.

3. מצ"כ הודעת "אמריקן ג'ואיש קונגרס" שפורסמה ב-26 בינואר.

מדרכי יריד

1. ארד
 2. ארד
 3. ארד
 4. ארד
 5. ארד
 6. ארד
 7. ארד
 8. ארד
 9. ארד
 10. ארד

אישור:

מדרכי יריד

שם השולח:

27.2.1988

תאריך:

Conference of Presidents Of Major American Jewish Organizations

(212) 752-1616 • 515 Park Avenue, New York, New York 10022 • Cable Address: COJOGRA

Statement by Morris B. Abram, Chairman of the Conference of
Presidents of Major American Jewish Organizations --
January 27, 1988

I have received a note from Prime Minister Shamir that I want to share with you. But I want to begin by restating a few, simple principles:

First, that Israel has a right to exist as a nation, in peace with its neighbors.

Second, that Israel has the right and the responsibility to protect the security of its people and the integrity of its institutions.

Third, that in the context of violence and disruption aimed to intimidate, to terrorize and to undermine the foundations of a democratic society, Israel must restore order as the precondition to any redress of grievances.

The use of force is sometimes indispensable to restore order. We must also distinguish between those who are causing the violence and those who are seeking to stop it. The violence is real; the weapons that are being used by the Palentinians are Molotov cocktails, rocks, crowbars and knives. The targets are often small isolated groups of Israeli soldiers who are the victims of hit-and-run attacks intended to maim and to kill.

J

2

629/142
3/10

Israel has a long history of restraint in the use of force. For good reason, the world holds Israel, and Israel holds itself, to a high standard. 717N? 717NN 71e

With regard to the issue of beatings in the occupied territories, I can state today that Israel does not have a policy of indiscriminate beatings. Such a policy would be wrong and inconsistent with Israel's historic policy and practice. Let me read to you the following message I received yesterday from the Prime Minister of Israel, Yitzhak Shamir:

I would like to clarify for you our position as to the government's policy. I was asked this morning on Israeli television regarding our policy on beatings to counter demonstrations. I responded and reiterate to you that we have not and will not adopt any such policy. The use of indiscriminate beatings or any kind of excessive force by our security people or soldiers is not permitted. The use of force is sanctioned only for the purpose of breaking up violent demonstrations, for self-defense and for those resisting arrest. Similarly, deportation is not a government policy except for extreme cases when it is used selectively and only in accordance with the law.

This having been said, I would like to point out that in every country, including our own, police officers are equipped with weapons including billy clubs to maintain order and to protect the lives and property of local residents against mob rule.

When there are riots, when police are attacked by stones and gasoline bombs, when normal traffic is disrupted by burning tires or roadblocks, the responsible authorities

717N
717NN

629/142
4/10

of home and school and work can resume? This is the purpose of Israel's efforts to restore normalcy to Gaza and the West Bank. And under international law, Israel has the unequivocal responsibility to maintain order.

These "disturbances" are not just incidents of domestic unrest. In our view, the riots in the West Bank and Gaza are nothing less than a new form of warfare against Israel. Three major wars launched by the Arab states in 1948, 1967 and 1973 failed to destroy Israel. Forty years of Arab terrorism failed to bring down Israel. Now the tactic is urban guerrilla warfare. It makes for exciting pictures on the TV screen. But the television camera focuses on images, not underlying reality. TV offers drama, not understanding. The image of a Palestinian youth throwing a stone at an armed Israeli soldier makes for a dramatic and shocking picture, but it does not explain the rights or wrongs of the situation, nor why the stone is being thrown in the first place.

I do not doubt that the Palestinian Arabs are frustrated. But it is crucial to bear in mind that they -- the Palestinians -- are being used, and have been used for 40 years as pawns by their Arab brethren. They have been abandoned and betrayed by the Arab nations with whom they share a common tradition, language, religion and culture. In November 1947 the UN Palestine Partition Plan offered the

629/142
5/10

Palestinians an Arab state on part of what had been the British Mandate of Palestine. The Jewish community was offered a state on less than one-fifth of that area. The Jews accepted and Israel was born. The Arab states refused and launched a war to destroy the nascent Jewish state.

In the ensuing 40 years, the Arab states (except for Egypt) have continued to refuse negotiations with Israel. After the Six Day War, which was a combined attack on Israel by Syria, Egypt and Jordan, Israel offered to return all of the territories it had captured in repelling the Arab aggression in exchange for a peace settlement. The Arab states met in Khartoum and issued their three "no's -- no negotiation, no recognition, no peace with Israel."

The sole exception to this policy has been Egypt. When President Sadat flew to Jerusalem 10 years ago, he began a process that led to the Camp David talks and a peace treaty, under which Israel returned every square mile of Egyptian territory. But no other Arab leader has demonstrated Sadat's courage; none has been willing to come to the table and negotiate a settlement that would lead to a resolution of the Palestinian Arab problem.

Only recently, when Secretary of State Shultz was in the Middle East, he invited both Israel and Jordan to come to Washington during the Reagan-Gorbachev summit, to begin direct peace talks that would have the blessing of both the

629/142
6/10

United States and the Soviet Union. Prime Minister Shamir accepted; King Hussein refused, and another opportunity to move toward peace was lost.

As long ago as 1949, Israel offered to repatriate 100,000 Palestinian Arabs who had fled into Jordan or pay compensation to those who did not wish to return; the offer was dismissed with contempt. Over the years Israel has contributed more money to the United Nations Relief and Works Agency (UNRWA), which operates the refugee camps in Gaza and the West Bank, than Saudi Arabia, which is bathed in oil revenues.

Israel is the only country that has tried to do something for the people in the camps. In 1971 and again in 1981, Israel unilaterally built permanent housing for Arab refugees in Gaza in which 60,000 former inhabitants of camps now live. Every November the United Nations General Assembly passes a resolution under Arab sponsorship calling upon Israel to return these people to the camps.

Those Arab states, in fact, do not believe that it's in their interest to improve these deplorable conditions. The Palestinian Arabs, despite the vast resources of the Arab world, were never resettled and never absorbed by any of the 20 sovereign Arab states. In 1970 and 1971 King Hussein forcibly expelled thousands of Palestinians resulting in countless deaths -- yet there was no outcry in the media

alliance based on shared democratic values and shared strategic

6
629/142
7/10

nor condemnation of Jordan in the UN. Today, the Palestinian Arabs are in their third generation of homelessness, their condition cynically exploited as a constant reminder of alleged Jewish responsibility for Arab suffering; the camps they live in have been turned into breeding grounds for hatred and terrorism.

And yet, it is Israel that is confronted by the obscene comparison to South Africa, one that is utterly without basis.

The ideology of apartheid is based on an assumption of the racial inferiority of black people. Would a racist Israel have brought 12,000 black Jews from Ethiopia to its shores and spent hundreds of millions of dollars to absorb and integrate them? South Africa bars any news reports of protests or demonstrations. Israel is a journalist's dream. Israeli Arabs have full voting rights, are represented in the Knesset, attend Israeli universities and are members of Israel's labor federation. The Israeli Consul in Atlanta, Georgia -- my home state -- is an Arab. Can any fair-minded person compare the status of Arabs in Israel with the condition of Blacks in South Africa?

We live in troubled and troubling times. As Jews who love Israel, who see our destiny as one, who are proud of the friendship and alliance of Israel and America -- an alliance based on shared democratic values and shared strategic

f

+

END

629/142
8/10

interests -- we have faith in the essential decency of the leaders and the people of Israel. This love of Israel and identification with it transcends party and personality. It explains why we hold Israel to such high standards, and why we are sometimes quick to criticize her. But beneath our criticism is our faith in the great hope that is represented by Israel.

Of course Israel makes mistakes, just as America does. Sometimes the actions it takes vary from the central core of values for which Israel stands. Israel's glory lies in the fact that it is a democracy, and thus it has a self-correcting mechanism to restore it to the proper path. This moral gyroscope is at the heart of its greatness as a nation. When news of Sabra and Shatilla broke, a fifth of the population marched -- the equivalent of 45 million Americans -- and successfully demanded an investigation of charges that Israel might not have done enough to prevent Lebanese Christians from killing Palestinian Moslems. Can anyone here name another country that did or would undertake such a self-examination? In that spirit, I am delighted to have received Prime Minister Shamir's statement that I read to you a few moments ago.

The violence and regrettable loss of life resulting from the riots in Gaza and the West Bank are dangerous and disfiguring to people who have no alternative but to find a

J

629/142
9/10

way to coexist in peace. The first requirement is to reestablish order. Next there must emerge -- and be protected from Arab extremists -- a representative group of nonviolent Palestinians who are prepared to accept Israel's continuing invitation to negotiate. Responsible Arab leaders, and especially King Hussein, should act promptly together with the government of Israel so that a beginning is made, at long last, in the task of finding a just and lasting solution to the problems of the area.

*

AJCongress's 70th Anniversary

NEWS

AMERICAN JEWISH CONGRESS

15 East 84th Street, New York, N.Y. 10028 • 212-879-4500

Contact: C.G. Grant
Director of Communications
212-879-4500
212-879-4577 (Niteline-24 hrs.)

629/142
(10/10)
For Immediate Release
Tuesday, January 26, 1988

STATEMENT BY HENRY SIEGMAN, EXECUTIVE DIRECTOR OF AJCONGRESS ON RETURN FROM MIDDLE EAST MISSION

"Defense Minister Yitzhak Rabin's explanation of the so-called policy of beatings is simply unacceptable. The alleged effectiveness of this policy in quieting the disorders, while avoiding fatalities, is besides the point. There are certain forms of violence valid even for the legitimate purpose of deterrents or punishments, that are inherently illegitimate and evil. It is in the nature of these brutal and bloody beatings that they cannot be contained. As we have seen, they inevitably spread beyond the riots and the rioters, and victimize innocent people. Such brutalization of innocents cannot simply be dismissed by characterizing them as 'exceptions'.

"There are certain lines that no civilized society can allow itself to cross even in the face of extreme provocations. These ugly beatings are such a line. They must not only be stopped immediately but repudiated if Israel is to preserve its good name."

Members of the American Jewish Congress Board of Trustees have just returned from a ten-day trip to the Middle East where they met with Israeli and Arab leaders to discuss the current tensions in the West Bank and Gaza. Mr. Siegman and Theodore R. Mann, president of AJCongress, led the delegation, which spoke with King Hussein of Jordan, President Mubarak of Egypt and Prime Minister Yitzhak Shamir, Foreign Minister Shimon Peres and Defense Minister Yitzhak Rabin of Israel, as well as the American ambassadors to those countries.

16992

תאריך : 26.01.88

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

** ירצא

**

**

**

חידוש: 1,16992

אל: 1045/ני

מ-:המשרד, תא: 260188, דח: 2004, דח: ב, טג: ש

נד: 2

יין ארץ

שמו/בהול

אל: קרוב'ל

העבר-נא למוריס אברט ההודעה הבאה:

IN AN INTERVIEW ON ISRAEL TELEVISION ON TUESDAY 26 JANUARY EVENING, PRIME MINISTER SHAMIR WAS ASKED IF THE ISRAEL GOVERNMENT HAD ADOPTED A POLICY OF BEATINGS TO COUNTER THE DEMONSTRATIONS BY ARABS.

PRIME MINISTER SHAMIR RESPONDED: 'WE HAVE NOT AND WILL NOT ADOPT ANY SUCH POLICY. THE USE OF INDISCRIMINATE BEATINGS OR ANY KIND OF EXCESSIVE FORCE BY OUR SECURITY PEOPLE AND SOLDIERS IS NOT PERMITTED. THE USE OF FORCE IS SANCTIONED ONLY FOR THE PURPOSE OF BREAKING UP VIOLENT DEMONSTRATIONS FOR SELF-DEFENCE AND RESISTING ARREST. SIMILARY, DEPORTATION IS NOT A GOVERNMENT POLICY, BUT IT IS USED SELECTIVELY AND RARELY, IN ACCORDANCE WITH THE LAW AND IN EXTREME CASES'.

עד כאן
בן אהרון

גא

תפ: שהח, רהט, ממכל, ממכל, בירן, מצמא, ליאור, מזתים, אביטל, מעת,
הטברה

Journal of Management Education 30(6)p.789-804
DOI: 10.1177/0022055906289106

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

** ירצא

**

**

**

חוזם: 1,16927

אל: רוש/840

מ-: המשרד, תא: 260188, זח: 1817, דח: 1, סג: ט

נד: 8

בהול/סודי

אל: השגריר, ציר

1. הנכו מוקשים, שבאם תתקיימנה מגישות בין הנשיא מבראן לבין נציגי ארגונים יהודיים יעלו האחרונים בפניו גם את הבקשה לאפשר המשך החיפושים לאיתור נעזרי צה"ל במצרים. אין הכרעה שיעלו קובלנה אלא שישטחו הבקשה ויבקשו היענותו.

2. ליוזעתכם וברקע - החיפוש האחרון ע"י צוות מישראל נערך במרדואר 1986. מאז לא נענו בקשותיה החוזרות של ישראל, בדריש המזיניים וכול מגישות מע' הקיסור הצבאית המשותפת, להמשך החיפושים ע"י שיגור צוות מהארץ שיפעל בשת"פ עם המצרים.

ראוי שנציגי הארגונים יודישו שמדובר בעניין הומניטרי ורגיש ממדרגה עליונה, כאשר הודי הנעזרים הולכים ומזדקנים וכל שאיפתם היא להביא בניהם לקבורה בישראל.

מצרים - מצפ"א

יל.גא

תפ: שהח, דהח, מנכל, ממנכל, שהבט, ליאור, מצרים, בירן, מצפא, סייבל, תפוצות

OFF

TIME: 11.11

THE FOLLOWING INFORMATION
IS FOR YOUR INFORMATION
AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES

1. THE FOLLOWING INFORMATION

IS FOR YOUR INFORMATION

AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES
AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES
AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES

2. THE FOLLOWING INFORMATION
IS FOR YOUR INFORMATION
AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES
AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES

3. THE FOLLOWING INFORMATION
IS FOR YOUR INFORMATION
AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES
AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES

4. THE FOLLOWING INFORMATION

IS FOR YOUR INFORMATION

THE FOLLOWING INFORMATION
IS FOR YOUR INFORMATION
AND IS NOT TO BE USED FOR
ANY OTHER PURPOSES

סגרירות ישראל - וושינגטון

אלו

557

2/6

ש.ג.ר.י. ש.ג.ר.י.

דף...מחור...דפים

סוג בסחוני

דחיות

תאריך וזיית

תחילת פנח

10. ההשוואה בין ישראל ודרא"פ שמחינו נגדה בתקשורת האמריקנית, מופיעה כאן תוך ציטוטים מאישים ישראלים (ראה דברי פרופ' שלמה אבינרי ב"ושינגטון פוסט" מהיום) ולא רק מהשמאל. זה מקשה עלינו. מתרבות הקריקטורות הגובלות באנטישמיות שלחנו אתמול שתיים ורצ"ב אחת נוספת. כאמור, אנני כולל'ס 22 מאיקוים.

אשר נעים

3/6

557

Telegram

WBA013(0833)(1-002244A025)PD 01/25/88 0832

ICS IPMWGWD WSH

00350 01-25 0816A EDT

ICS IPMWB08

4-0007355024 01/24/88

ICS IPMNTZZ CSP

9149417775 FRB TDMT OSSINING NY 26 01-24 0820A EST

PMS ISRAELI EMBASSY, DLR

WASHINGTON DC

BECAUSE OF OUR LOVE AND SYMPATHY FOR YOUR COUNTRY, OUR FAMILY
APPALLED AND SICKENED BY THE BEATINGS OF YOUNG PEOPLE. REMEMBER THE
TENETS OF OUR TORAH
THE KEUCHEN FAMILY
OSSINING NY

Telegram

WBA016(0902)(1-003594A023)PD 01/23/88 0923

ICS IPMWGWD WSH

00481 01-23 0901A EDT

ICS IPMWB08

4-001062S023 01/23/88

ICS IPMNTZZ CSP

3018910126 FRB TDMT TAKOMA PARK MD 12 01-23 0820A EST

ICS IPMMOZZ

ISRAELI EMBASSY

WASHINGTON DC

AS COMMITTED SUPPORTERS OF ISRAEL WE INSIST THAT BEATINGS OF
PALESTINIANS STOP

DR MITCHELL AND LISA MAX

503 TULIP AVE

WU 1201-05 01-23
TAKOMA PARK MD 20912

557

4/6

MORRY ALTPR
603 SUNDERLAND RD
TEANECK NJ 07666 23AM

Western
Union **Mailgram**

4-0243006023 01/23/88 ICS IPMRNGZ CSP WHSR
2018365576 MGMR TORN TEANECK NJ 25 01-23 0616P EST

ISRAELI EMBASSY
WASHINGTON DC 20013

STOP THE BULLFITS. STOP THE BEATINGS NOW. WE SUPPORT ISRAEL, BUT NOT
THE TACTICS.
BARBARA AND MORRY ALTER
TEANECK, NJ

10115 EST

MGMCMP

RICHARD W HARRIS
14 DOGWOOD ROAD
MORRISTOWN NJ 07960 23PM

Western
Union **Mailgram**

4-0798376023 01/23/88 ICS IPMTZZ CSP WHSR
2018422851 MGMS TDMT RUMSON NJ 46 01-23 1159P EST

ISRAELI EMBASSY
WASHINGTON DC 20013

I HAVE CONTACTED MY TWO SENATORS TO EXPRESS MY SHOCK AT THE RECENT
ISRAELI POLICY OF ORGANIZED BEATINGS OF PALESTINIANS. I NOW QUESTION
FURTHER UNITED STATES SUPPORT OF THE CURRENT ISRAELI GOVERNMENT.
RICHARD W HARRIS
14 DOGWOOD ROAD
MORRISTOWN, NJ 07960

23158 EST

MGMCMP

5/6

557

MICHAEL KLARE
35 SOUTH STREET
NORTHAMPTON MA 01060 23AM

Western
Union Mailgram

4-0122938023 01/23/88 ICS IPMMTZZ CSP WHSR
4135494600 MGMR TDMT AMHERST MA 92 01-23 0134P EST

THE EMBASSY OF ISRAEL
3514 INTERNATIONAL DRIVE NORTHWEST
WASHINGTON DC 20008

I GREW UP WITH STORIES OF THE HOLOCAUST AND THE NAMES OF FAMILY MEMBERS WHO PERISHED IN THE OVENS, SO I HAVE NO TOLERANCE FOR BRUTALITY AND INJUSTICE. WHAT ISRAEL IS DOING TO THE PALESTINIANS IS NOT QUITE IN THE SAME LEAGUE AS THE NAZI'S, BUT IT IS HEADED IN THAT DIRECTION. I PLEAD WITH YOU TO TURN BACK NOW, AND RESTORE HONOR TO THE JEWISH PEOPLE BY SHOWING JUSTICE TO THE PALESTINIANS.

MICHAEL KLARE
35 SOUTH STREET
NORTHAMPTON MA 01060

13:33 EST

HGMCOMP